CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1 Cod 70 179
Cont virament la BNR Sucursala Municipiului București
nr. 45.10.50. 11.006

4 pagini — 3 lei

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

ANUL XXIII

(Seria a IV-a nr. 318)

VINERI

8 martie 1991

Neclarități și obiecțiuni care decurg din Legea Fondului Funciar

Obiectivele Legii Fondului Funciar

Legea fondului funciar, așa cum a fost promulgată, are în parte un caracter reparatoriu : totodată unul de improprietărire. Ea lasă însă în suspensie o mulțime de probleme datorită neclarităților pe care le conține și a unor obiecțiuni justificate pe care le vom arăta în continuare.

În cuprinsul ei se diferențiază trei obiective.

1. Se FACE O RESTITUIRE ÎN PARTE A TERENURILOR cu care s-a intrat în C.A.P. sau a pământurilor preluate de către acesta în orice mod de la foștii proprietari. În cazul cînd proprietarii sînt decedați restituirea se face altor moștenitori legali conform legilor civile.

2. O EXPROPRIERE DIN DREPTURILE CE LE CUVENEAU FOSTILOR DEȚINĂTORI DE PĂMÎNT ȘI MOȘTENITORILOR ACESTORA, prin limitarea suprafețelor ce li se cuveneau, reduse între 0,5 ha și 10 ha de familie. În cazul cînd pămîntul deținut de CAP este insuficient pentru a-i satisface pe cei îndreptățiți, suprafețele ce trebuie să le primească cooperatorii și moștenitorii acestora se reduc cu o cotă în așa fel încît să satisfacă toate cererile. Excepție fac suprafețele de pînă la 1 ha.

3. O IMPROPRIETĂRIRE A UNOR CATEGORII DE CETĂȚENI FĂRĂ PĂMÎNT SAU CU PĂMÎNT PUȚIN : familii tinere în zone cu excedent de pămînt agricol la sate și în zona montană, specialiști ce au lucrat în CAP-uri în întreprinderi intercooperatiste și IAS-uri care au transformat în societăți comerciale, eroi ai revoluției care și-au pierdut capacitatea de muncă.

Obiecțiuni și neclarități

a. Dreptul de proprietate al moștenitorilor este limitat la 10 ha, chiar dacă conform dreptului civil ar fi îndreptățiți să moștenească din mai multe părți, după ascendenții și colateralii lor, separat, de către soț și soție, fiecare de la fosta familii din care provin.

b. Sînt cazuri frecvente cînd IAS-urile, mai ales în zonele colinare, și-au extins suprafețele în dauna CAP-urilor, suprafețe pe care au făcut masive plantații de vii și livezi. De asemeni, CAP-urile au făcut plantații masive, astfel că suprafețele de pămînt arabil s-au redus considerabil și au devenit insuficiente pentru a satisface cerințele celor îndreptățiți.

c. Pămînturile luate de IAS de la foștii proprietari sau cele luate prin extindere de la CAP nu mai sînt disponibile pentru a fi redate foștilor proprietari. IAS-urile vor fi transformate în societăți comerciale. Foștii proprietari și moștenitorii lor nu mai pot primi pămînt. Ei vor primi acțiuni la aceste societăți, dar tot calculat la 10 ha în echivalent arabil, chiar dacă suprafața luată de stat depășește cu mult atunci suprafață. Nu se ține seama că atunci cînd au fost luate erau suprafețe cu vii și livezi sau alte investiții. Moștenitorii, indiferent de numărul lor, primesc acțiuni aferente tot pentru 10 ha care se vor împărți între ei.

Nu se precizează ce drepturi conferă o acțiune, ce valoare va avea și în ce număr vor fi date pentru un hectar. Ca deținător de acțiuni poate lua parte la hotărîrile importante ale administrării și valorificării averii IAS-ului, sau numai la venitul simplu ce-l aduce un hectar de teren arabil ?

e. Diferența de suprafață între cea ce s-a luat de la deținătorii de pămînt și suprafața pentru care se dau acțiuni foștilor proprietari și moștenitorii lor, precum și investițiile făcute reprezintă o avere importantă pe care probabil și-o însușește statul.

f. Pentru toate reducerile de teren ce se fac din suprafețele ce se restituie foștilor deținători și moștenitorilor acestora, nu se prevede un minimum limită sub care să nu se treacă și nici o despăgubire corespunzătoare. Totul este lăsat la latitudinea intereselor locale.

g. Sînt familii unde soțul și soția au avut pămînt proprietate personală fiecare. El ca familie, sau moștenitorii lor nu pot solicita decît maximum 10 ha cu toate că suprafețele predate și respectiv preluate de CAP sau IAS au fost mai mari.

h. Terenurile cu vii și livezi, gospodării cu animale și utilaje care au fost preluate pe diferite căi, altele decît exproprierea din 1945 nu sînt reglementate. Totul urmează aceleași drum de pînă la 10 ha teren în echivalent arabil.

i. Terenurile cu păduri ce au fost deținute de locuitorii satelor și au fost preluate de stat, se vor atribui în proprietate de pînă la un hectar. Nu se precizează ce fel de pădure, cît de închegată, minimum de copaci și virsta plantației. În zonele montane unde nu există decît foarte puțin pămînt arabil, oamenii primesc tot un hectar de pădure chiar dacă le-au fost luate suprafețe mai întinse.

j. Nu se specifică nimic cu privire la persoanele strămutate din regiunile unde s-au făcut lucrări deosebite : lacuri de acumulare, baraje, canale etc.

k. Foștii prizonieri de război din Est întorși din captivitate cu mult după reforma agrară din 1945, de care nu s-a mai ocupat nimeni.

l. Se vor produce abuzuri la punerea în posesie la sate pentru cei ce vor să-și lucreze individual pămîntul, dacă nu se respectă principiul de a se da pămîntul, pe cît posibil, pe vechiul amplasament.

m. Loturile de pămînt cuvenite foștilor deținători nu pot fi grevate de datorii contractate de CAP-uri în activitatea pe care au desfășurat-o. Aceste datorii pot proveni dintr-o proastă administrare și nu este normal să fie preluate de foștii proprietari cărora li se restituie pămîntul.

n. La desființarea cooperativei, drepturile bănești cuvenite din vînzarea bunurilor la licitație ar trebui calculate în funcție de suprafața cu care s-a intrat în CAP și nu cu cea ce i se atribuie acum.

o. Nu sînt fixate cu precizie atribuțiile și responsabilitățile comisiilor comunale în îndeplinirea sarcinilor ce le revin și nici a documentelor ce trebuiesc întocmite în mod obligatoriu pentru cazuri mai deosebite care pot genera litigii.

p. În cazul cînd unele cereri pentru atribuirea pămîntului solicitat nu sînt satisfăcute, este necesar să se facă comunicare scrisă cu motivele ce au stat la baza hotărîrii de respingere.

q. Este necesar ca justiția să fie investită cu drepturi, ca printr-o procedură de urgență să judece cazurile de abuzuri, de atribuiri nejustificate de teren unor persoane neîndreptățite sau atribuirii preferențiale de pămînt.

r. Comisiile de lichidare ale CAP-urilor să aibă puterea de a verifica gestiunea în condițiile prevăzute de lege și să ceară note explicative oricărei persoane care a avut puterea de decizie în CAP sau a gestionat bunuri. Să ia toate măsurile de siguranță pentru a nu fi sustrase bunuri și acte de valoare.

P.N.Ț.—C.D. își propune să aducă în viitor, pe cale legislativă, corecturile care se impun pentru înlăturarea erorilor care vor fi făcute în aplicarea actualei legi a fondului funciar, determinate de neclarițățile legii, interpretări greșite, abuzuri în aplicare, ilegalități și lipsuri pe care le are chiar legea.

Menționăm că P.N.Ț. a mai fost confruntat în trecut cu astfel de probleme și a dovedit că are capacitatea și voința de a le rezolva.

Important este ca acum această lege să se aplice și cei îndreptățiți să fie puși în posesia terenurilor ce li se cuvin, în baza actualei legi.

Acesta este adevăratul și primul pas semnificativ spre privatizare și economia de piață. Necesitățile și cerințele noi care se ridică vor impulsiona satele noastre, trezindu-le la o nouă viață cu scopuri bine definite.

IORDACHE PETRICA
Jurist-economist

MAI SÎNT NUMAI 15 ZILE

Vineri, 22 martie, expiră termenul pentru depunerea cererii drepturilor dumneavoastră care decurg din Legea Fondului Funciar!

GRĂBIȚI-VĂ SĂ DEPUNEȚI CHIAR AZI CEREREA DUMNEAVOASTRĂ!

Naufragiul

Vasul se îndrepta aleno, scîrțind din toate nițurile, spre răsăritul înecat în ceturi și brîg. Căpitanul, ajuns la comandă direct de la ținte de lemn și calapod și autodeclarat amiral, precum și ofițerii îmbarcați pe vasul de mediu tonaj din bărcile de pescari, mai mult încurcau treburile. Corabia naviga datorită muncii de robi a marinarilor, care în lipsa motorinei și a altor produse necesare funcționării motorului, trăgeau la vîsle sub nemiloasele lovituri de bici, în ritmul Cuvintărilor amiralului. Vasul încă plutea, deși lua apă prin toate încheieturile prost îmbinate. Devenise evident că prima furtună mai serioasă îl va pune în pericol. Uraganul a venit conform semnelor prevestitoare, iar vaporul a fost zguduit ca niciodată, de cînd pusese capul compas spre răsărit. Valurile și-au luat jertfa, tîrînd în adînciuri amiralul și secundul. Ofițerii echipajului s-au agățat cu putere de vapor, și-au pus colacii de salvare și s-au lăsat în grija lui Dumnezeu pînă atunci huiit. Mila Domnului fiind mare, puțini au ajuns în (la) apă, plutind un timp în derivă pînă au fost preluați și salvați de colegii lor, din rîndul cărora emanase un nou căpitan și șef de echipaj.

Corabia, sub noua comandă, a schimbat puțin ruta, dînd impresia că se îndreaptă spre apus. Întrucît noii comandanți — ca și cei vechi — nu știau decît calea spre est, vasul n-a făcut decît o voltă insesizabilă, iar cine știa să privească compasul, a putut observa că drumul vechi fusese reluat pe neobservate.

Datorită slabelor lor cunoștințe în ale navigației, în lunile care au urmat, mai ales în lunile au fost produse avarii importante, prin care apa a năvălit cu putere. Marinarii, din nou închiși în celele întunecoase și reci, fără mîncare și băutură, trebuiau, sub amenințarea aruncării peste bord, să pompeze necontenit pentru a menține vasul pe linia de plutire. Cu toate acestea, puntea se apropia din ce în ce mai mult de nivelul mării. Noul căpitan aruncă vina pe predecesor, dar îndrepta fără să clipească spre stîncile perfide care îl așteptau pe drumul spre Soare-Răsare. Din rîndul echipajului au fost lansate semnale S.O.S. și în preajmă au apărut vase străine cu bunăvoință și posibilități de a-i salva de la naufragiu. Dar comandanții cochetau ajunse aproape epavă, bine înfipți pe punte, fără să se sinchisească de valurile care le udau pantofii, strigau cu convingere: „nu ne vindem vasul", „nu vă vrem" și altele, care i-au determinat pe cei mai mulți marinari să părăsească vasul, înotînd spre țărmul cel mai apropiat.

H. ORNIC

(Continuare în pag. a 2-a)

În legătură cu atentatul împotriva domnului Dumitru Mazilu

— Corespondență specială din Elveția —

Dl. Dumitru Mazilu, reprezentantul României pe lîngă Comisia Drepturilor Omului de la O.N.U. din Geneva, a fost victima unei agresiuni în seara de 5 martie a.c.

Era ceea ce 21,30, cînd dl. Mazilu, reîntorcîndu-se în apartamentul său din Geneva din str. Miremont nr. 32, a fost atacat de doi indivizi mascați, ce au pătruns cu forța în locuință, după care l-au bătut cu cruzime utilizînd sfori de nisip, tăindu-i pe față și pe piept cu lame de ras, și amenințîndu-l totodată cu moartea pe el și familia lui, dacă nu încetează acțiunile de „defăimare a României".

Dl. Dumitru Mazilu a fost transportat la Spitalul Central Universitar din Geneva unde i s-au dat îngrijirile necesare. Ieri, domnul prof. Dumitru Mazilu a fost externat.

Amintim că dl. Dumitru Mazilu este autorul unui raport recent înaintat comisiei Drepturilor Omului, în care Domnia Sa se arată foarte aspru asupra situației actuale din România calificînd-o a cincea țară din lume „cu riscuri mari" !

Dl. Mazilu a fost recent obiectul unor amenințări și a avut protecția poliției elveține.

Posturile de radio și televiziune și întreaga lume din Occident au comentat această agresiune, calificînd-o drept „metodă securisto-ceaușistă" de intimidare. Emoția pe culoarele de la O.N.U. din Geneva fiind foarte mare.

Marțienii

Carevasăzică Parlamentul de la Chișinău propune parlamentarilor din București să se întrunească într-o ședință comună, comemorativă, la Iași. Dl. deputat Ion Rațiu întreabă în Cameră dacă o asemenea invitație poate rămînea fără răspuns. D-sa întreabă, doar. Cîteva aplauze, desigur venite de pe banca opoziției, și intervenția calmă, ca un ciocan pe tîlău, a dlui Dan Marțian, care e, cum s-ar spune, președintele. Ce vrea dumnealui ? Păi vrea ca o asemenea chestiune să fie întîi discutată în comisia pentru relații externe a Parlamentului, căci, nu-i așa, Moldova Basarabilor se află pe la tropice și e nevoie de vize, aprobări, consultări, acreditări și alte mărunțișuri diplomatice-funcționărești. Ce deduce de aici omul greu de cap ? Deduce precum că să n-o luăm, tovarăși, pierzis, să mai reflectăm, să mai chibzuim, deducerea ar fi deci că ar trebui lăsat evenimentul să se consume și după aceea onorata Cameră să constate că discuția nu are obiect. Am putea deduce noi și că acea renumită comisie e cumva deasupra Parlamentului, pe undeva prin selfurile dlui Măgureanu, că n-au apărut noile formulare de raport cu privire la relațiile cu străinii. Și ce-ar zice eventual comisia ? Ar fi în stare să repete prețioasele idei ale purtătoarei de cuvînt a ceontiștilor Ilica Carolina : nu e cazul ! Basarabenii ăia vor să-și spoarească teritoriul republicii pe socoteala Moldovei din zona planetei Marte, însemnată pe hartă în dreptul României. Nu vă lăsați provocați, tovarăși, ăia de peste Prut vă-nghit cu Ceaflău cu tot. Dacă nu plănuiesc altele și mai și, bunăoară să se vîndă negrilor, nemților, francezilor, spaniolilor și altor state imperialiste. Ilica Carolina, care cunoaște bine situația, a fost și la Chișinău și la New-York, nu vorbește în deșert. Ea a văzut, a auzit și a tras apa. Frații parlamentari, nu vă vindeți țara lui Burebista, cumpărați-o, că a ajuns la regim de solduri. E ieftină ca braga. Astfel că noi nu credem în spusele marțienilor. Nu comisia pentru problemele externe se va pronunța ci persoana de la capătul firului lui Pacepa, ăla direct cu Moscova.

VIOREL ȘTIRBU

Ajungă-i zilei amarul ei!

Ziua femeii e un pretext pentru sărbătorirea unei femei abstracte, ale cărei contururi se apropie, în mintea celui ce o omagiază, de cele ideale.

Dar femeia îmbătrînită în lipsuri și singurătate, femeia stearpă de prea multe avorturi provocate, femeia rea în privirea căreia nu scîlpește nici o scînteie de umanitate, femeia masculinizată de grelele înfruntări cu viața, femeia urîtă sau urîțită prea devreme — pe ea cine o sărbătorește ? Măcar astăzi să nu-i adăugăm melancolici cotidiene o aură de idilism ! Să lăsăm ziua să treacă lent în ritmul cosmic al unei primăveri care ar fi putut fi înflorire și se transformă într-o perpetuă capitulare. Să nu sărbătorim durerea și umilința de a fi femeie în România de azi. Să lăsăm ziua — cu tot amarul ei, să treacă precum celelalte. Și astăzi stăm la cozi cu speranța că vom prinde ceva, și astăzi fiziologia își cere drepturile, și astăzi ochii încercănați de insomnie și avitaminoză privesc în golul unei capitulări fără speranță. Iar dacă ai norocul să-ți porți melancolia pe chip ca pe o tandră povară, încă mai amar vei suporta această zi ca pe o promisiune fără rost.

Cu un an în urmă mărțișorul cu chipul primului ministru era în mare vogă. Între timp s-au clarificat multe și sentimentele s-au interiorizat. E un semn bun. E un semn că femeia României, fesenizată eri nu, se poate întoarce spre sine. Dar atît ! Ajungă-i zilei amarul ei ! Singurul omagiu pe care-l puteți aduce femeii astăzi este să nu adăugați vechilor și imbecilelor minciuni una nouă. Măcar astăzi. Tăceți dacă asta nu vă costă prea mult.

DORA MEZDREA

Bazaconneries sau Crinolina de serviciu

Sînt momente în viață, cînd te luminezi deodată te dumirești zdrobit și rațional-mentele, pînă atunci confuze și timide, devin clare. După aceasta însă te răcorești din nou și te așezi, tăiat pe din două de lama subțire a indolenței : „La ce bun că am aflat totul și cui folosește faptul că știu ?" Pentru că, atunci cînd Adevărul iese la iveală, intră automat într-un sistem necesar de interese.

Or, nu totdeauna înțelegem rațiunea acestui sistem.

Acest gen de senzații l-am simțit acum aproape o săptămînă, după ce am fost tiranic apostrofat de dl. Radu Ceontea, înainte ca d-sa să intre în sala unde se ținea convenția Uniunii „Vatra Românească".

D-sa și-a explicat refuzul de a permite presei să asiste la lucrări, printr-o asertiune memorabilă : „Dumneavoastră v-ar face plăcere să fiți surprinși în pielea goală ?"

Afirmația, mărturisesc că m-a blocat prin forța și grandoarea comparației. (Trec cu înțelegere, chiar cu compasiune, peste suma de conotații diverse ce pot izvorî de aici, în urma unei operații psihanalitice serioase.) După care, mi s-a aplicat cu inversiune tratamentul obișnuit pentru „o anumită parte a presei", aceea care tîrăște de multă vreme în noroi numele președintelui demisionar al „V.R.".

Apoi, am stat eu drept și am judecat tot drept, punîndu-mi următoarele întrebări :

1) Ce caută la convenția națională a „V.R." dl. Burcă, vicepreședinte al PUNR ?

2) De ce dl. Radu Ceontea, înconjurat de colaboratori a intrat mai întîi în sala unde erau strînși membrii PUNR?

3) Cu ce scop a sosit în ultimul moment la sărbătoarea cu pricina dl. senator Vasile Moiș ?

4) De ce membrii PUNR purtau toți ecusonul bineștiut, cu „V.R." în tricolor?

Aceam să mă lămurească pe deplin duminică seara, 3 martie, a.c., în urma discursului la TVR, „asupra startî Uniunii", ținut de d-na Carolina Ilica. (Nu voi face un joc de cuvinte între Crinolina și Carolina, astfel încît celebrul sintec desucheat al studenților să sune : „Eu mă duc la Crinolina... ?" Nu. E un joc prea simplu și, la urma urmei, gratuit. Și, în zilele noastre, nimic nu se dă gratuit !)

Conjurații prietenoase

Din zbuciumul întregii ființe a d-sale, am aflat cu toții că dl. Radu Ceontea a jucat același balet pe care-l cunoaștem, un „pas de deux" cu demisie, băgînd în dirdori întreaga suflare românească, precum și oficina de la Budapesta. Deci, demisia nu i-a fost acceptată și, ca atare, e în continuare președinte al tuturor oamenilor de bine din „Vatră". Mai mult decît atît, d-sa a dat o puternică lovitură de stat în „Vatră", suspendînd prerogativele decizionale ale vicepreședinților și secretarului Uniunii, asigurîndu-și astfel puteri discreționare.

Să trecem acum la apariția dlui Burcă, vicelider al PUNR, alături de purtătoarea de cuvînt poetic a „V.R." Așadar, dinsul ne-a anunțat că dl. prof. univ. Ioan Alexandru Crișan și-a dat demisia — la cerere, pe caz de boală (parcă am mai auzit noi cîndva „cheaita" asta?!) — din funcția de președinte al mai sus-amintitului partid. Ei bine, cine credeți că a fost ales prezidînte în locul bolnăvului demisionat ? Ați ghicit : nimeni altul decît același domn Radu Ceontea !

Prin urmare, prețioasa prințesă, numită „Vatra Românească", se răsfață în continuare, la balul politicii românești, dar, iată că, pe sub crinolina ce-i acoperă, bogată și fastuoasă, rușinea, se petrec tot felul de tranzacții aparent nevinovate (Nici vorbă de nudul la care a făcut aluzie, în discuția cu d-sa, dl. Radu Ceontea !) Alegerea domnului cu pricina în funcția de președinte la o uniune (culturală și de adevărată simțire românească, calități pe care nimeni nu le contestă !), dar și în fruntea unui partid, înseamnă, de fapt o formă de fuziune. Nerecunoscută, însă, pe față. De ce ? Nu știm. Criptonaționalism, probabil !

Aspectul cel mai interesant rezidă, totuși, în prezența dlui senator Vasile Moiș la Ploiești. (În legătură cu acest oraș, „cititorii de Mihai Viteazul" și „capitală a unității românilor", cum o afirmă cu un entuziasm fără control, purătoarea de cuvînt a „V.R.", îi sugerăm să consulte, dar cu atenție, „Monografia orașului Ploiești" a lui Sevastos !)

Dacă ne aducem aminte, însă, cine este „nașul" domnului Moiș, profesînd unindu-l ca senator alegătorilor și dacă același domn parlamentar se află în fruntea ocultă a „V.R." atunci știm cu precizie și cine are interes să susțină propaganda naționalistă, cu toate formele sale de expresie, de la evenimentele din Tîrgu Mureș de la sfîrșitul lui martie anul trecut și pînă la... „România Mare"...

FLORIN TOMA

Don Pedro the best

Nu e prea mult de cînd uzeam și citeam că tot ce i întîmpla în lumea românească și nu numai — n conform „indicațiilor reșoase" ale tovarășului nic carpatin. Acum, au-m îi citim și vedem (la) că toate hotărîrile, toate succesele, toate pariu-e pe care le tot cîștigăm din „inițiativa" pre-ului Roman. Căci nu ește excelența sa Don Pedro the best" ! r și aroganța, insolen-minciuna de la obraz um ar zice „destabili-ri" — ține tot de „per-litatea" omului politic, manatul revoluției du-se peste noapte ul om de stat. Infle-i de neclintit (din expertul în toate cele ă îndrăznește liniile rnei feseniste. Pros-elegant, vorbind în multe limbi de circu-(plus rusa), Don Pe-comunică lumii ce mai de gînd să înfăptuiască a țarina lui patrie Româ-. Mereu itinerant, dar mereu jovial, primul ministru român (sau Roman) colindă capitalele globului stabilind relații de tot felul, pretutindeni. Nimic nu-l sperie, nimeni nu-i stă în cale ! Între două avioane, două schiuri, două greve, două ședințe de guvern sau două partide de vînătoare, șarmantul lider Național F.S.N. — implementează, dirijează, ajustează, indexează, stopează, sfidează, impune, supune, răpune, ruinează, jubilează și... ne salvează !

Un singur „dor" mai are... un singur pas... palatul Cotroceni, pe deal, și garda de onoare. Dealul nu e departe și nici insurmontabil. Cultul personalității managerului „unicat" a și început, dar populistul „despot luminat" se ține tare. Neobosit zîmbește, mediază — într-un cuvînt, comandantul suprem „ales pentru liniștea noastră" rămîne ferm pe poziție și... nu cedează !

CRISTINA TACOI

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

(Pagina a 3-a)

Abonamente la „DREPTATEA" și direct la redacție

Pentru a veni în întîmpinarea numeroaselor solicitări anunțăm cititorii că pot face abonamente și direct la redacția ziarului nostru („DREPTATEA", Calea Victoriei, nr. 133, et. II, sector 1 cod 70 179) prin mandat poștal, în condiții mai sigure și mai avantajoase. Pe cuponul mandatului poștal se va completa citeț și exact numele și adresa inclusiv numărul oficiului poștal și codul localității. Pe verso-ul cuponului („loc pentru corespondență") se va indica perioada pentru care se face abonamentul.

Valorile abonamentelor la publicația noastră „DREPTATEA" :
— pentru o lună : 81 lei
— pentru 3 luni : 243 lei
— pentru 6 luni : 486 lei
— pentru 12 luni : 972 lei

Abonamentele se fac în primele 15 zile ale fiecărei luni. Se pot face abonamente colective.

www.dacoromanica.ro

Dulcea știre a Mioriței... (I)

Viața pe plai se desfășoară în ierni geroase, în calme mărturisiri, în părți mai multe de lumină decît de întuneric, în calde comuniuni de simțiri și fapte. Această orizontalitate a spațiului se constituie deopotrivă și prin deschiderile „de rai" datorate zărilor mictiere de pământ care, în alternativă cu picioarele de pământ, își păstrează măsura într-o avansare rituală. Iată că poate această alternativă de sens coborâ un gînd. Cineva trebuie să moară, dar nu oricine. Cineva s-a conștituit într-o individualitate complexă care contrazice modul vieții de pe plai, a spulberat căldura firescului și datorită acumulării cantitative a riscat să-și piardă esența, închizîndu-se în aparență ? Pare ordinea amenințată și de aceea se impune grabnic restabilirea ei prin reintegrarea vieții în substanța unică ? Sînt posibile întrebări ce se pot pune pentru a lumina conținutul brut al gîndului de taină. Dar vestirea morții nu-i aruncă pe păstor în pragul disperării și al deznădejdii. Conceptia despre viață și moarte vine din adînca istorie a ființei sale. În lumea sa moartea nu-i nici păcat, nici blestem. Păcat este să se omită moartea, ca să evite blestemul asupra calmei așezări de pe plai acceptă blînda integrare în natura plaiului în care își va desăvîrși individualizarea. Moartea nu contrazice viața plaiului, deoarece se integrează ca parte în existență. De aceea nu se încearcă vreo opunere sau declanșare a vreunui conflict. Supunerea este o premisă a înțelegerii spre a nu strivi ordinea. Totuși se încearcă o curmare a deschiderii, o fringere a calmului și a corespondenței, prin propunerea de retragere „la negru zăvoi" și ridicarea unei baricade chiar în inima eventului de ființare, petrec-o în centrul a locului. Ar mai fi existat plaiul cu o asemenea fel de practice ? Pentru că rezistența contrazice în locul „rai", „gură de rai" păstorul refuză propunerea.

RENAȘTEREA SPIRITULUI ROMÂNESC

riței ca pe o emanație decurgînd din iraționalitatea stării de ființă. În fața acestei încîntări care se vrea soluție salvatoare dar care riscă să întunece viața plaiului, păstorul cere mioriței tăinuirea. Chemarea la tăinuire nu are în vedere tăcerea zămislită ca o retragere într-un plan din subconștient ci lucrarea întru rațiune. Apelul său este marcat de aceeași comuniune cu sine și cu natura, dar declanșat de îndemnurile unei pulsații rare închide un adevăr. Se poate zice că românul prin fire este vorbăreț, dar această îndeletnicire a sa nu-i goliește, nici nu-i secătuiește. Lucrarea într-un cuvînt perpetuează cuibăritul tainei. Românul dezvăluie ca să învăluie. Cercurile care învăluie taina asaltîn arsenalului de instrumente ce prelutuiesc cunoașterea prin categorii de ființă : fantasticul și imaginarul. Este fanteziu, nu lipsită de echivalențe reale, motivarea morții prin nuntire cosmică „cu-o mîndră crăiasă / a lumii mireasă". Este dreptul la imaginație motivarea morții prin nuntire într-un cadru de legendă „cu-o față de crai / pe-o gură de rai", dar parte din aceleași spațiu de ființă. Contemplația păstorului este o încercare de a depăși categoria timpului și a spațiului și de a naște o lume aparte, superioară, față de cea știută. Metafizica sa se țesește în adevăruri care niciodecum nu pot exista într-un cadru al istoriei. Ele fiind mai degrabă forme ale absolutului spre care tinde ființa. Așadar, vestirea morții nu-l dezarmează pe păstor. Reacția păsterului este dovada unui complex de simțiri mușteniți. Răspunsul dar vine din ființa care, afirmînd voința universală, se așează în ordinea ei, sporindu-i ordinea. Anularii, în individualitatea deja constituită, păstorul îi propune o formă de individualitate și mai adîncă. Moartea este văzută ca trecere de pe planul ființei în planul conceptual iar viața eliberată din subordinea unei voințe supreme, va gravita asupra de aceasta, eventual ca un constrîns spre a o cunoaște. Moartea păstorului, dacă s-ar produce, n-ar limita ci ar spori farmecul vieții, propunînd lucrarea fie într-un plan IREAL, fie într-un plan sublimat în imaginar, dar posibil ca REALizare, surmenizător de posibil. Testamentul năstorului, în loc să mărească posesiile materiale ale celor rămași în viață, ca să-i păstreze amintirea, propune o lucrare întru spirit, mărind cercul cunoașterii. Argumentul arghezian al trecerii sale „Nu-ți voi lăsa drept bunuri după moarte / Decît un nume adunat pe-o carte" este o dovadă de încorporare a esențialilor de ființă într-o formă de pulsație telurică.

NICOLAE HAVRILIUC

„Medaliați"

Politica, privită ca teorie dar și ca acțiune, cunoaște o criză structurală, de esență. Despărțirea sa de morală pare definitivă, deși încă Platon și Aristotel, cu o rară supleță ideatică, au definit politica ca „REGINA A ȘTIINȚELOR" și politicienii drept cei mai morali și mai pricepuți oameni ai cetății lor.

Tot mai multe „voci" glăsuiesc astăzi, despre faptul că politica secvește „interese" și nu „idealuri", „principii". Afirmația devine nu și simplu inoperantă dacă ne gîndim doar la următorul aspect: ce interese a servit exportul masiv de armament pe care Occidentul l-a realizat în Irak ? războiul din Golf a constituit o usturătoare lecție în sensul disocierii morale de politică.

În ce privește România, lucrurile sînt cu mult mai complicate. După ce democrațiile occidentale s-au lăsat vrăjite de mitul ceaușist al „independenței" în raporturile cu Moscova brejnevistă și după ce i-au copleșit pe cei doi analfabeți dîmbovițeni cu incredibile titluri și onoruri, iată că acum, în anul de grație 1991, acestea legitimează actualul nostru regim politic.

Genocidul din 13—15 iunie 1990 nu a avut darul, din nefericire pentru acest popor, de a convinge politicienii din Vest cu privire la natura și metodele guvernanților fesenisti.

De curînd, președintele Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, domnul Anders Björck, a medaliat pe domnii Iliescu și Roman pentru... „contribuții la democratizare". Un asemenea gest politic, orfelt de subtile ar fi implicațiile sale, nu poate decît să nedumerească opinia publică din România. Care sînt contribuțiile la democratizarea societății românești aduse de prosapetii medaliați ? Chemarea minerilor la București în iunie trecut, refuzul de a dialoga cu opoziția parlamentară și extraparlamentară, suspendarea și cenzurarea unor publicații independente sau de partid, campania de calomniere a opozanților, agresarea sălbatică a acestora, promulgarea unor acte normative care legitimează ilegalitatea și ilegalismul juridic ? Care din toate acestea ?

O comunitate internațională care acordă premiul Nobel pentru pace unui lider politic implicat în uciderea concetățenilor săi și care acum medaliază un regim impopular și represiv își pierde orice credibilitate în ochii și conștiințele celor mulți, pe care de altfel îi reprezintă.

Domnii/or parlamentari europeni, înainte de a vă înfățișa acest act ar fi fost de datoria dumneavoastră de a vă informa direct la fața locului, adică de a veni în România și de a sta de vorbă cu oameni, de a constata nivelul lor de trai, concepțiile lor, sentimentele lor. „Medaliații" au obținut ceea ce și-au dorit : recunoașterea internațională a politicii lor. Dar noi, cei care trăim în nedreptăți și mizerie, noi ce am obținut ?

LUCIAN TUDORANCEA

CITIȚI ȘI RĂSPÎNDIȚI ZIARUL „DREPTATEA"

COMUNICAT

În zilele de 1 și 2 martie a.c. a avut loc la Bucureșți inaugurarea pe țară a președinților filialelor județene ale Asociației Foștilor Deținuți Politici din România (Consiliul Director).

S-au dezbătut unele probleme majore, hotărîndu-se cele ce urmează :

1. În aceste împrejurări crește pentru poporul nostru, asociația rămîne consecventa principiilor sale și va continua lupta anticomunistă începută în 1945 și constituită în Revoluția din **decembrie 1989, plătită cu jertfa** a sute de mii **de oameni.**

Așa cum am mai afirmat-o, noi nu aruncăm anatema pentru crimele contra umanității **s-virsite, genocidul moral și dezastrul în care a fost aruncată fără asupra unei instituții anume,** asupra unui grup și a cîțiva asociați sau membri **o.c.r. din care cei mai mulți au avut aceleași** sentimente antisovietice și anticomuniste ca și noi. În toate situațiile culpa este individuală și așa trebuie să fie judecată.

Cerem însă guvernului României respectarea comunicatului Ministerului Justiției cu adevărul căruia sîntem total de acord. Acest comunicat a rămas însă pînă acum literă moartă și nu există nici cel mai mic indiciu că va fi pus în aplicare.

2. Considerăm că problemele grave economico-sociale cu care se confruntă țara nu pot fi rezolvate cît vreme rămîn la conducere aceiași oameni din nomenclatura de vîrf a vechiului sistem și securitatea perfecționată și întărită care este prezentă sau infiltrată în toate sferele de activitate.

3. Considerăm că o mare parte a lezilor emanate și trecute în serie pe o mașină de vot a organelor puterii **generează efecte negative imediate** și de perspectivă fiind orice speranță de refacere economică și nerelitînd dreptul și libertățile cetățenești.

4. În ceea ce privește forma funciară, ea nu trebuie înțeleasă ca un act de bunăvoință. **Întrucît retrocedarea pămîntului furat țăranilor** era una din primele obligații ale puterii **sociale care dimpotrivă se face vinovată de întîrzierea cu cel puțin 6 luni a elaborării** acestei **legi, cum și de faptul că ea este incompletă și conține stipulații care vor crea mari greutăți la aplicare. Din cuprinsul legii funciare rezultă intenția puterii politice de a-și menține controlul asupra proprietății rurale.**

5. Ne exprimăm temerea că haosul economic în care ne zăsim este creat în mod deliberat **tocmai pentru diversificarea ideii de economie de piață cu scopul revenirii la un comunism** cu altă „față".

6. Condamnăm declararea unui adevărat război psihologic **condus de «securitate» împotriva opoziției. Se folosesc armele specifice comunismului : amenințări directe sau prin serioși și multi ; amenințări directe sau prin serioși și telefoane, ascultarea și înregistrarea convorbirilor telefonice, controlul corespondenței, urmărirea liderilor opoziției eșuarea de exhumări, inventarea unor scenarii, incidenți etc.** Se încalcă astfel cele mai elementare drepturi ale omului.

7. Aprobăm în **unanimitate** activitatea dusă de conducerea Asociației Foștilor Deținuți Politici din România și în mod deosebit de președintele său Dl. Constantin Țicu Dumitrescu, condamnînd și organizarea oricărei acțiuni comune de amenințări calomnii denigrare dusă de organele specializate ale puterii — și de tenebroasa „comisie 14".

Asociația Foștilor Deținuți Politici din România este și va rămîne unită indiferent de presiunile care se exercită asupra sa și de oricine vor afla în snopele lor.

8. Consiliul director își exprimă solidaritatea față de studențime adevărata speranță a țării. De asemenea, susține revendicările sindicatelor și cere ca toate legile lezate de interesele muncitorilor să fie în prealabil discutate cu reprezentanții lor.

9. Aprobă și susține inițiativa președinției definitivarea Uniunii Est-Europene a Asociației Foștilor Deținuți Politici.

10. [illegible] și inițiere în viitor de țară chemarea la o întîlnire pașnică și nonviolentă pentru a constata ființa actului de la 30 decembrie 1947 prin care s-a impus de către sovietici și cîinii săi, teroarea și violența și cauza abdicarea și instaurarea republicii comuniste în România, cum și încercarea de a [illegible] constituie statutul de revoltă și neutralitate.

Data locul și modul desfășurării acestei întîlniri care trebuie să exprime — în fața deținuții la democrație — națiunile unei vieți acestui popor, vor fi anunțate ulterior printr-un alt comunicat.

A.F.D.P.R. cheamă populația României la unitate, maturitate și discernămînt politic.

CONSILIUL DIRECTOR

O tragedie a satelor românești

De ce emigrează etnia germană din satele Brebu Nou și Gărîna ale județului Caraș-Severin ?

(Interviu realizat cu concursul d-lui dr. Bâzgan Vasile și d-lor suplinitori Altmann Franz și Altmann Ernst, locuitori ai satului Brebu Nou)

REP. : Cînd a fost construit satul Brebu Nou și cum s-a numit în limba germană ?

INT. : Satul s-a construit în anul 1828 de către coloniștii veniți din Boemia, Nordul Austriei și sudul Bavariei. Numele original al satului a fost Weidenthal. De la fondare și pînă în prezent satul a fost locuit de urmașii coloniștilor sosiți în 1828, deci de populație germanică. Limba care se vorbește în sat seamănă cu dialectele austriac și bavarez. La școala de 8 clase din sat se studiază însă limba germană literară, iar limba română constituie o disciplină obligatorie.

REP. : Care a fost cel mai mare număr de locuitori pe care l-au avut vreodată cele două sate ?

INT. : În satul Brebu Nou au existat maximum 1 000 de locuitori, iar în satul Gărîna tot cam atîția. În prezent, în Brebu Nou au mai rămas 500 de locuitori de naționalitate germană iar în Gărîna circa 600.

REP. : Care au fost ocupațiile locuitorilor comunei ?

INT. : Creșterea vitelor și o slabă agricultură, deoarece se cultivau doar cartofi și secară furajeră. Grîul și porumbul nu se puteau cultiva. Pentru obținerea grîului și porumbului necesare gospodăriei, locuitorii comunei Brebu Nou trebuiau să dea în schimb cartofi locuitorilor din satele Slatina, Timiș, Goleț, Teregova și Caransebeș. Foarte puțini locuitori ai comunei noastre au făcut naveta pentru a lucra la uzinele din Reșița. Majoritatea au preferat și preferă să lucreze la IFET Caransebeș — Secția Armeniș unde fac naveta.

REP. : Ce se cultivă în prezent în comună ?

INT. : Și în prezent cultura de bază a rămas tot cartoful, deoarece condițiile climaterice sînt aspre și nu îngăduie alte culturi. De altfel și solul este nisipos.

REP. : Cînd a început populația comunei să emigreze și în care țări ?

INT. : Prin anii 1970—1971, în R.F.G., și mai puțini în Austria.

REP. : Care a fost numărul de emigranți anual pînă la Revoluția din decembrie 1989 ?

INT. : Între 1970—1980, anual emigrau cîte 10 familii (maximum 40 de persoane), iar în ultimii 10 ani emigrau cîte 2—3 familii maximum pe an, datorită restricțiilor impuse de regimul ceaușist.

REP. : După Revoluția din decembrie 1989 continuă emigrările și în ce ritm ?

INT. : După Revoluție, emigrările continuă într-un ritm accelerat. În medie cîte 6 familii lunar (circa 24 persoane).

REP. : Care credeți că ar fi cauzele care-i determină pe locuitorii comunei să emigreze în R.F.G. ?

INT. : Dintre cauzele care au determinat emigrația locuitorilor din satele Brebu Nou și Gărîna amintim două mai importante : a) unii tineri din cele două sate au fost incorporați în armata germană (Werhmacht) în timpul celui de-al doilea război mondial. La terminarea războiului ei s-au stabilit în Germania de Vest. Alte persoane între 17—36 de ani din cele două sate au fost deportate la muncă forțată în U.R.S.S., iar de acolo au fost dirijate tot spre Germania de Vest. În acest mod au apărut acele destrămări în numeroase familii, unii membri stabilindu-și domiciliul în R.F.G., alții rămînînd în România. Deci o primă cauză care a determinat emigrarea a fost dorința multor locuitori de a-și reunifica familia ;

b) înrăutățirea situației economice din România, în sensul că locuitorii nu primeau zahăr, ulei, făină și alte produse alimentare de la Cooperativa de consum fără a preda în schimb produse animale (ouă, lapte, carne de pasăre) sau cartofi.

După Revoluția din decembrie 1989 mulți dintre localnicii care aveau depuse actele de plecare de ani de zile și așteptau aprobările, au profitat de liberalizarea regimului pașapoarte'or, emigrînd la rudele lor din R.F.G. (de regulă la copii, frați, surori etc.). Cei care au continuat să locuiască în aceste două sate s-au văzut puși în fața situației de a rămînă circa 100—200 locuitori. Majoritatea celor care au emigrat au fost tineri, în sate mai rămînînd doar bătrînii pentru care nu se mai întrevede nici un viitor.

REP. : Care credeți că ar fi măsurile care ar putea fi întreprinse de comună, județ sau guvern pentru a-i convinge pe locuitorii comunei Brebu Nou să nu mai emigreze, ci să rămînă să trăiască în comuna lor ? Acestea ar trebui să fie de ordin economic, social, politic, cultural etc. ?

INT. : Nu există nici o posibilitate de oprire a emigrației celor bătrîni, care vor să se ducă la rudele lor mai tinere din R.F.G. pentru a avea un sprijin la bătrînețe. Foarte puțini sînt cei ce și-au cultivat pămîntul în primăvara anului 1990, majoritatea așteptînd pașapoartele pentru a emigra în R.F.G., Munca în această zonă a fost extrem de grea, viața a fost aspră, în ultimii ani nu s-au obținut recoltele de cartofi scontate din cauza condițiilor climaterice nefavorabile, așa că bătrînii nu mai întrevăd nici un viitor în România. Tinerii își urmează părinții. Orice măsuri de ordin economic, social sau cultural nu pot opri emigrarea locuitorilor din Brebu Nou.

REP. : Considerați că măsurile de mai sus sînt valabile și pentru satul Gărîna (fost la origine Wolfsberg) în totalitate, sau există acolo și alte cauze care determină emigrarea ?

INT. : Considerăm că sînt valabile și pentru Gărîna.

REP. : Considerați că cei ce vor emigra de acum încolo își vor găsi un viitor mai fericit într-o Germanie unificată, în ipoteza în care vor fi nevoiți să se stabilească pe teritoriu al R.D.G. ?

INT. : Considerăm că de oarece și în trecut nivelul de trai al R.D.G. era superior celui din România, iar după unificarea Germaniei, nivelul de trai în fosta R.D.G. se va apropia și cu timpul se va egaliza cu cel din R.F.G.

REP. : Cum vedeți viitorul democrației în România ?

INT. : Deocamdată nu ne putem pronunța.

REP. : Cine va locui în satele Brebu Nou și Gărîna după emigrarea întregii populații germane ?

INT. : Majoritatea caselor vor fi vîndute sau închiriate cu titlu de case de odihnă, mai ales pentru sezonul estival. Cumpărătorii sau chiriașii sînt locuitori din Reșița, Timișoara sau alte localități din Banat.

Sînteți mulțumit de răspunsurile noastre ?

REP. : Da. Vă mulțumesc pentru răspunsurile dv. sincere și exacte.

A CONSEMNAT
TEODOR TULCAN
— corespondent din Caraș-Severin —

NOTA NOASTRĂ : Problema etniei germane, care a conviețuit în decursul anilor în cele mai bune condiții cu populația majoritară românească și a adus o contribuție importantă la înflorirea României dinainte de instaurarea dictaturii comuniste, ar trebui să preocupe în cel mai înalt grad guvernul.

Noi considerăm că se pot găsi soluții pentru a-i convinge să nu mai emigreze, și în acest scop trebuie să se facă apel și la ajutorul guvernului german pentru a contribui la îmbunătățirea mai rapidă a situației lor economice și a le da încredere în viitorul României. Este în interesul nostru, al tuturor.

Deasemenea altă condiție esențială este aceea a unei reale democratizări a României, fapt subliniat și de cei întrebați.

Naufragiul

(Urmare din pag. 1)

minat pe salvatori să se îndepărteze supărați. Dîndu-și într-un tîrziu seama că pe apele din ce în ce mai învolburate de tsunamisul piecat din Golful Persic, nu este bine să navighezi de unul singur și împotriva curenților, au încercat să se apropie de alte vapoare. O escadră formată din crucișătorul „Polonia", cuirassatul „Praga" și torpilorul „Pannonia" a trecut sfidătoare, spre vest. Noul cîrmaci a încercat să i se ataseze, dar l-a spus de la obraz că vasul îi este prea deteriorat pentru a ține pasul cu formația lor. Așa că umilit, a rămas din nou singur. Cu luminile stinse, cuprins de frig și ceață, orbecăie fără busolă pe un drum numai de comandant știut. În cală se adună din ce în ce mai multă apă și toate eforturile de a o arunca înapoi sînt zadarnice. Vasul, astfel îngreunat și prost condus este tîrît de valuri înapoi, spre stînci. Se aud alte glasuri din echipaj care cer din ce în ce mai des schimbarea cîrmănului școlit de vechiul amiral. Acesta îl luase în primire încă de cînd se angajase la 12 ani ca mus și l-a făcut comandantul unuia din punțile vaporului. Cineva l-a pîrît că nu execută întocmai ordinele și amiralul l-a trimis în sala mașinilor. Acum, la comandă, acesta nu știe decît ceea ce l-a învățat profesorul : cîrma la stînga și orientarea după Steaua Roșie de la răsărit. Din această cauză a refuzat să acosteze în cîteva porturi unde avea promisiuni de reparare a avariilor. Mai tîrziu a solicitat chiar el ancorarea, dar a fost refuzat politicos și ferm.

Alte voci din echipaj au cerut înlocuirea corpului ofițeresc, care, cu uniformele schimbate, făceau aceleași greșeli de neiertat, ca și înainte. Dar vocile, stinghere și răzlețe n-au avut rezultat. Comandantul și ofițerii din jur, bine ancorați de posturile lor cu frînghii și otgoane, nu vor să debarce. Vasul la în continuare apă și dă semne că în curînd se va scufunda. Căpitanul și șeful echipajului promit că vor rămîne la post pînă la sfîrșit. Dar echipajul, oare va fi sacrificat și el ? Se va lăsa tîrît la fund de greșelile de navigație ? Va auzi și va mai lua cineva în serios S.O.S.-ul ? Nu-i cumva prea tîrziu și nu este oare prea izolat pe imensul ocean ? S-ar putea ca acum să nu-i mai pese nimănui de soarta acestei nefericite corăbii, și singura scăpare să fie în mîna proprilor marinari !

Simbătă, 9 martie a.c., are loc la ora 11 la sediul P.N.T.-C.D. din B-dul Carol I nr. 34, conferința „Program de informații și propagandă al P.N.T.-C.D.". Conferențiază col. (r.) BOLDICI NEOFIT.

Școala națională

Învățămîntul preuniversitar și F.S.N.-ul

Ar fi fost de dorit ca măcar în acest segment al societății intruziunea politică să lipsească. Iată însă că în „Tribuna învățămîntului" nr 6/15 februarie 1991 articolul „Cine conduce învățămîntul ?..." citim cu indignare și uimire următoarea afirmație a d-lui Sorin Cristea, senator de stat la M.I.St. șeful Departamentului Învățămîntului preuniversitar : **„Sînt probleme de continuă pe care viitoarea lege a învățămîntului va trebui să le rezolve în spiritul unui autentic model pedagogic și democratic. Un asemenea model se va adapta mai bine principiului reprezentării liderilor, principiu aliterat, astăzi, în unele județe, din două puncte de vedere : a) rezultatul scrutinului din mai nu se reflectă la nivelul conducerii școlii în proporții firești în orice regim democratic ; b) prioritatea bărbaților în conducerea școlii în contrast cu situația statistică reală și cu orientarea mondială existentă în planificarea și administrarea educației, orientare care acordă un interes special participării feminine".**

Pentru că textul în discuție dă naștere la o serie de întrebări la care nu ne hazardăm să dăm răspunsuri pentru a nu ... destabiliza învățămîntul îi rugăm pe dl. Sorin Cristea să revină cu detalii pentru a afla și noi în ce constă noul rol conducător al partidului și cum se va face promovarea femeii în învățămînt.

Prof. GHEORGHE I. RĂDULESCU, LICEUL „GEORGE ENESCU" — BUCUREȘTI

URA...

„Cura" de curara comunistă ce a durat 45 de ani, a făcut să erupă ura din noi. Martore ne-au fost uralele decembriste și gaura din tricolor. Am fi putut jura că „aura" timpurilor trecute a durat destul. Am sperat în epurarea comunismului. Curajosul nostru tineret a spulberat urangutanii puterii, soerînd la o durabilă prosperitate, asigurată de noile autorități. Durabilitatea promisiunilor acestora, a avut alura baloanelor de săpun. Li s-a capturat visul curajoșilor revoluției, celor curați sufletește, oferindu-li-se postura de figurant.

Cura de comunism continuă, strecurată iarăși de structura actuală a puterii : Dacă va mai dura mult tortura și nomenclatura guralivă ascunsă sub aura parlamentarilor de sub ambrazura FSN-ului, ura din noi va porni uraganul care îi va mătura definitiv.

NICULAE RĂDULESCU DOBROGEA

Miting de suflet pentru Basarabia și Bucovina

FRONTUL POPULAR ROMÂN — filiala BUCUREȘTI și SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREȘTI — CHIȘINĂU ORGANIZEAZĂ SÎMBĂTĂ 9 MARTIE 1991 orele 11.00 în PIAȚA REVOLUȚIEI din București UN MITING de SPRIJIN și SOLIDARITATE cu FRAȚII NOȘTRI DE DINCOLO DE PRUT.

Invităm pe toți cei care doresc să SUSȚINĂ — în puterea DREPTULUI ISTORIC și a DREPTULUI DE NEAM — HOTĂRÎREA Parlamentului REPUBLICII MOLDOVA de A NU ACCEPTA pe teritoriul său tinerea fie [illegible] TA semnare a TRATATULUI UNIONAL.

De asemeni, cerem să SOLICITĂM din nou PARLAMENTULUI ROMÂNIEI să dea curs „APELULUI OAMENILOR ROMÂNIEI și MOLDOVEI" ; Apelul CERE „PARLAMENTELOR [illegible] MARTIE 1991, în vechea capitală a MOLDOVEI — IAȘI a ședință comună — UN SFAT AL ȚĂRII — în atenția căreia să fie CAILE DE LICHIDARE a urmărilor Pactului Molotov — [illegible] fost [illegible]

Vă reamintim că la 27 MARTIE 1991 se împlinesc 73 ANI de cînd SFATUL ȚĂRII din CHIȘINĂU (aceiași care la 24 ianuarie 1918, proclamase INDEPENDENȚA REPUBLICII DEMOCRATICE MOLDOVENEȘTI) a HOTĂRÎT UNIREA PENTRU TOTDEAUNA CU ROMÂNIA,

care în RSS MOLDOVA și în fostele județe Hotin, Cetatea Albă, Ismail continuă să TRĂIASCĂ de fapt în REGIUNI cu OCUPAȚIE STRĂINĂ în COLONII ale IMPERIULUI sovietic.

NE VOR MULȚUMI URMAȘII NOȘTRI, dacă astfel de [illegible] NEAMULUI, se vor ține în toate localitățile ROMÂNIEI MARI.

POȘTA REDACȚIEI

Negoiță Partenie — Cireșu-Mare, Maramureș — Vă sugerăm să vă adresați Asociației Veteranilor de Război, cu sediul central în București, Calea Victoriei, nr. 133—135, sector 1.

Neculai Negrescu — Heleștieni, Iași — Sîntem convinși că Legea fondului funciar va ameliora din necazurile dv. Trebuie să mai aveți puțină răbdare și să nu disperați.

Gheorghe Bădescu — Pitești — Nouă vă credem, însă nu este suficient. Trebuie să ne arătați și dovezile pe care spuneți că le aveți. Ne-ați putea trimite, de exemplu, pînă la stabilirea unui contact mai bun între noi, cîteva copii. Restul problemei îl veți găsi în cadrul juridic. Scrieți-ne mai citeț.

Gheorghe Chiru — Colibași, Argeș — Din prima parte a scrisorii dv. am reținut o serie de sugestii. Nu toate și vă sugerăm ca, pe cele cu conținut de magazin să le adresați, spre exemplu, săptămînalului „Magazin". Vă aducem la cunoștință faptul că, activitățile de felul celor pe care ni le propuneți, există în cadrul cercurilor noastre de studii, pe specialități. Deocamdată nu avem pe nimeni disponibil ca să se deplaseze la Colibași. Poate treceți dv prin Capitală. Ne-ar face plăcere să stăm de vorbă ! Salutări prietenești !

Ecaterina Ionescu — Este interesant articolul dv. dar așteptăm să fiți din anonimat. Altfel nu vă vom publica.

Mișu Virfenescu — Drobeta Turnu Severin — Nu considerăm semnată dv. așa că am luat notă de gîndurile rămase pe care ni le-ați trimis. Vă mulțumim, dar nu vi le putem publica.

Vasile Coșache — Gălbinași, Călărași — Doamna căreia vă adresați nu este încadrată la ziarul nostru, așa că ați greșit adresa. Oricum, cererile dv. nu sînt deloc modeste.

Americo Bica — Deva — Aprecierile dv. nu pot decît să ne bucure. Dacă sînteți fost deținuți politici vă sugerăm să vă adresați Asociației foștilor deținuți politici și victime ale dictaturii, filiala Deva. D-lor sînt în drept să vă rezolve problema.

Gheorghe Anghelescu — Pitești — Cîteva dv. sînt într-o oarecare măsură binevenite. La întrebările celorlalte răspunsul este : ba da ! Nu ne-ați departat deloc.

Lița Mazilu — Dărmănești, Bacău — Electoratul — din care și dv. faceți parte — și-a spus cuvîntul la 20 mai 1990. Urmările acestei erori se văd. A cui o fi vina ?!

Prof. Ștefan Cartaleanu — Cîmpulung — Ambele scrisori au ajuns la redacție și ele vor face obiectul unui viitor articol în ziarul nostru.

N. Mihăilescu — Pitești — Dacă ați urmărit desfășurarea evenimentelor internaționale, în speță cele din fostul bloc răsăritean, sigur ați observat că măsuri despre care ne vorbiți au fost adoptate în celelalte țări socialiste. În curînd, poate că și la noi... În curînd, după viitoarele alegeri...

Vasile Rusu — Baia Mare — Problema Bisericii Române Unite cu Roma (greco-catolice) este foarte cunoscută ziarului nostru. O delegație parlamentară — pe care am însoțit-o și deplasat la Baia Mare și a prezentat un raport în fața Adunării Deputaților și a Senatului. După cum vedeți, nu s-a ajuns tot nici o măsură în sprijinul și în dreptul acestei religii. Nu exprimăm regretul alături de dv., că pentru alte activități parlamentarii găsesc suficient timp... Din păcate după cum decurg lucrurile, mi-e teamă că trebuie să așteptăm încă una viitoarele alegeri, pentru a vedea o dată rezolvate și problemele dumneavoastră.

Constantin Iurea — Roman — Prima dumneavoastră scrisoare nu a ajuns la destinație din păcate. Probabil că ea n-a fost pe placul „Serviciului Român de desfacut plicuri și de [illegible] la loc" — dună o expresie a unei colaboratoare din Iași — sau poate, după voiaje, expertii n-au mai reușit să refacă [illegible] În privința celei de a doua scrisori, vă asigurăm că ea va face obiectul unui articol pe baza [illegible] dv. în legătură cu amenajarea [illegible] Vă mai informăm că [illegible] din ziarul local „Romînul Liber".

Traian Mihăilă — Cepleniță, Iași — Afirmațiile dv. nu le putem face publice pînă cînd nu le verificăm. Și cum nu avem deocamdată un [illegible] original, pentru a se deplasa la Fabrica de Mobilă [illegible] sau la [illegible] Iași [illegible] gerăm să [illegible] dv. sînteți [illegible] sindicale. Vste de [illegible] să vă ajute.

DAN COSTE

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

AGENDA
Din activitatea Organizației de Tineret P.N.Ț.-C.D.

1 MARTIE

● Apare în ziarul DREPTATEA prima pagină dedicată în exclusivitate tinerilor, realizată de tineri.

● La inițiativa conducerii Organizației de tineret s-a desfășurat la sediul din bd. Carol I nr. 34 o întîlnire cu domnul Nathaniel Page primul secretar al Ambasadei Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la București. Timp de două ore s-a făcut o trecere în revistă a situației economice și politice din România prezentîndu-se soluțiile propuse de P.N.Ț.-C.D. pentru ieșirea din criză a țării. Din partea partidului nostru au participat domnii Ion Diaconescu, Ioan Lup, Mircea Ciumara, Ulm Soineanu, Ștefan Mamuleș, Ionuț Munteanu. În final, domnul Nathaniel Page a fost rugat să trimită în domnul Președinte Corneliu Coposu.

● **ÎNTRE 1 ȘI 3 MARTIE** s-a desfășurat la Dresda (Germania) Convenția Națională a R.C.D.S. — Ring-Cristlich-Demokratischen-Studenten la care F.U.N.T. a fost reprezentat prin Camelia Cristian și Eugen Tischler din Cluj. Vom reveni cu amănunte în următoarea pagină.

4 MARTIE

● La sediul din bd. Carol I nr. 34 a avut loc întîlnirea reprezentanților tineretului P.N.Ț.-C.D. cu delegația Organizației de tineret a P.S.C. din Belgia, condusă de Philippe Sala. S-a făcut o trecere în revistă a posibilităților de cooperare între cele două organizații de tineret. S-a stabilit ca o nouă întîlnire să aibă loc la București la începutul lunii aprilie pentru a discuta concret modul de transpunere în viață a înțelegerilor stabilite cu această ocazie. În încheierea întrevederii, care a durat circa trei ore și jumătate, domnii Corneliu Coposu și Ion Diaconescu au răspuns întrebărilor formulate de oaspeții belgieni.

La această întîlnire Organizația de tineret a P.N.Ț.-C.D. a fost reprezentată de Magdalena Stan, Andreea Stamate, Dumitru Ciprian (Org. de elevi „Anexa"-T.U.N.T.) Anca Bărbus, Ionuț Munteanu, Alexandru Popescu (T.U.N.T.), Carina Popescu, Adrian Mustață, Ștefan Mamulea (Tineret).

6 MARTIE

● La sediul T.U.N.T. din bd. Carol I nr. 34 a avut loc Seminarul de teorie și politică economică. Timp de două ore numeroși tineri au dezbătut împreună cu dl. CIUMARA, directorul Departamentului de studii economice al P.N.Ț.-C.D. problemele legate de integrarea României în economia europeană. Un rezumat al discuțiilor va fi prezentat în serial începînd cu numărul de azi.

„O națiune constituie o realitate peste care nu se poate trece"

Acestea au fost cuvintele mareșalului Ion Antonescu, spuse unui român adevărat. Care de ce nu vreți să vi le amintiți? Niciodată nu veți putea trece peste ele!

În decembrie inima românului a bătut odată cu inima națiunii și inima națiunii s-a împreunat cu inima fiecărui român în parte. Atunci însă aveam încredere în noi. Acum, noțiunea de ROMÂN nu mai are nici o valoare în sufletele unora. Astăzi ei „NU MAI SÎNT" români.

Printr-o gigantică prăbușire a trecutului murdar, revoluția a făcut să iasă la suprafață demnitatea acestui popor, o demnitate care acum este din nou strivită. Revoluția a readus la viață națiunea română. Bineînțeles, cînd spun REVOLUȚIE, mă refer la cea înfăptuită de ROMÂNI, nu la cea din spatele cortinei. Mă refer la acea revoluție care s-a desprins din suferințele celor mulți, la acea revoluție care a aprins sufletele împotriva uzurpării și a despotismului. Or, totul a început în urmă cu o jumătate de secol, în întreaga Românie. REVOLUȚIA din decembrie nu a fost altceva decît procesul de schimbare a culorii istoriei prin sîngele martirilor neamului. Într-adevăr, sîngele lor a schimbat culoarea istoriei. Dar euforia s-a stins repede. Revărsarea de generozitate de atunci, ați întors-o împotriva noastră. Ce avem astăzi, în afară de această libertate de a scrie niște cuvinte pe care nicidată nu le luați în seamă? Prea puțin! Un „puțin" searbăd, sters, fără noimă. Este stupid. Este stupid că în sufletele noastre și-a făcut din nou loc acea suferință disolvantă care distruge toate idealurile.

Voi iubiți acest prezent și urîți viitorul. Această națiune TOLEREAZĂ în conștient toate aceste nedreptăți în sînul ei și astfel, ea dospește într-însa elementele propriei agonii. Marele REBREANU spunea cîndva: „iubirea nu poate prinde rădăcină în inimile mînate de ură". Așadar nu mai mințiți inimile cu ură! Prea mulți români nu mai pot tolera alți români! Pentru numele lui *Dumnezeu*, oare cînd credeți de cuviință să vă opriți? Sîntem cu toții români legați prin istorie și pămînt!

BOGDAN MOCANU

MAXIMA ZILEI... MAXIMA ZILEI...

„Platon zice că pedeapsa înțelepților care refuză să ia parte la conducerea statului este de a trăi sub conducerea unor oameni care nu valorează nimic, iar cînd te abții să vorbești pedeapsa este (...) regretul de a asculta oratori mai răi decît ei"

EMERSON—Eseuri

Un anotimp al ciumei...

Poate fiecăruia dintre noi i s-a întîmplat să încerce senzația pe aceea „stării" respirului. Cei mai dotați mecanisme de nervoză, cu un nod în gît, cu o lipsă de aer, cu o ceață deasă în fața ochilor, cu un cuțit înfipt în stomac, cu o durere în cap, ne dau cauza amînării cu astăzi nu mai avem răgaz pentru așa ceva. Ne cadrilea trăgînd și strălucitor mizerabile. Pentru a nu mai vorbi despre întunericul amenințător, în spatele căruia se ascunde o ființă de joc, aflat de întunecată. Desigur, bucureștenii s-au schimbat, bucureștenii s-au schimbat și ei. Capitala noastră nu mai este raiul. Estului, nu mai este nici orașul de pe vremea cronicilor statelu Caragiale.

Nimeni, se pare, nu mai are timp și nici dispoziție să se gîndească la orașul ce aproape a încetat să mai existe. Este grav. De neînțeles însă atitudinea locuitorilor ce s-au obișnuit — nesatisfăcută obișnuință — să se „adapteze". Tot de neînțeles ne apare însă și atitudinea celor obligați să schimbe aceste stări de fapt. În țările civilizate, odată cu restrîngerea activității locuitorilor la lăsarea întunericului, oameni și utilaje ocupă străzile făcînd curățenie. Noaptea în București șobolanii invadează străzile în cîrduri alergînd fericiți, poate, după hrană pe lîngă gunoaiele lăsate parcă special pentru ei.

Bucureștenii nu obișnuiesc să crească șobolani pe lîngă case, dar riscul ce ne amenință ca animalele cenușii să-și părăsească habitatul și să invadeze spațiile artificial create tinde să devină un fapt real, mai ales că autoritățile nu întreprind nimic.

O asociație de idei între șobolanii din Bucureștiul anului 1991 și vestitorii ciumei din cartea lui Camus, mi-a adus aminte de gîndurile doctorului Rieux și anume că oamenii, bucurîndu-se după o perioadă de grele încercări, nu ar trebui să uite că bacilul ciumei nu moare, el se ascunde și își trimite oricînd șobolanii să moară într-o cetate fericită (semnul morții). Ciuma din cartea lui Camus era de fapt imaginea tiraniei din anii '40, dar cum între nazism și comunism nu există prea mari deosebiri (mă-ncm bucur să cita oară?) că nu mă aflu într-un oraș ce debordează de fericire și am urât viață lungă șobolanilor de azi.

DOLTU CLAUDIU
student

Nu vă resemnați!

De la revoluție încoace, am citit în presă tot felul de articole, de la cele în care „conducerea de partid și de stat" era periată frumos, de sus în jos, pînă la cele în care aceiași erau catalogați drept cei mai josnici și prefăcuți oameni. Gama largă de epitete folosite de semnatarii articolelor este demnă de înscris în Guiness Book. Dar altceva îmi propun în articolul de față și anume explicarea fenomenului de resemnare. Am făcut această introducere deoarece mă voi referi la ea ca la cea mai importantă dintre cauzele care au contribuit la tristul efect: resemnarea de care vorbim.

Era o atmosferă de nedescris atunci. În decembrie: oamenii, pe străzi vorbeau, rideau, plîngeau, se îmbrățișau unii pe alții, FĂRĂ FRICĂ! Era ceva extraordinar, dispăruse frica. Pe nesimțite, a ieșit din sufletele noastre și s-a așezat... nu se știe unde. Pînă aici totu-i bine și frumos. Ce-a făcut frica în tot acest timp care a trecut, nu se știe. Ceri este că această frică, după cîteva luni de la revoluție, văzînd că nu mai are de ce să stea ascunsă, încurajată fiind și de bîtele „pașnice" ale bravilor noștri mineri veniți la București să planteze flori în fața Teatrului Național și de zîmbetul celui ales „pentru liniștea noastră", s-a gîndit că ar putea să-și reia vechiul ei loc din sufletele noastre.

I-a fost oarecum greu. Oamenii trecuseră printr-o perioadă dificilă: au văzut că frica poate fi înfățurată, dacă e cazul. Însă legea inerției și-a dovedit și de astă dată valabilitatea. Atunci, din lașitate, din oboseala de a mai lupta, sau pur și simplu din indiferență, oamenii au acceptat revenirea fricii, numind-o însă resemnare. Această resemnare se manifestă, de obicei, prin tăcere: ori, este bine stiut că tăcerea, de cele mai multe ori, înseamnă acceptare. Oameni buni, nu vă resemnați! Nu lăsați frica să pună din nou stăpînire pe voi, pe sufletele voastre, căci dacă acum, cînd sîntem în fața „pescuitului în ape tulburi", nu ne lepădăm de ea, va veni o zi cînd această resemnare nu va mai dori să plece din noi.

Lupta pentru dreptate și adevăr e foarte grea. Dar îmbinată e foarte frumoasă și înnobilează toate străduințe noastre. Așa că, pentru morții noștri, pentru durerile noastre, pentru mîndria noastră de români și de oameni: NU VĂ RESEMNAȚI!

Gîndiți-vă: dacă nu noi, atunci, cine? Dacă nu acum, atunci, cînd?

ANDREEA STAMATE
Organizația de elevi

Frig și politică...

Răsfoiam deunăzi revista liceului meu în cadrul căreia erau trecuți cîțiva dintre absolvenții foarte cunoscuți. Acest lucru mi-a demonstrat încă o dată valoarea unei școli cu „blazon" atît de frumos descris în „Romanul adolescentului miop" de fostul său elev, Mircea Eliade.

Deci, răsfoind revista, am descoperit un nume foarte, foarte cunoscut... Ion Iliescu. Avem deci ceva în comun — sîntem „spiriști"!

Este firesc să-mi pun cîteva întrebări la care voi răspunde tot eu. Deci: „Cum era atunci, în comparație cu acum? Care sînt deosebirile între mine și președintele țării?". Cred că acest lucru ar trebui să-l facem toți tinerii, să încercăm să răspundem fiecare (știut fiind că la întrebări nu se prea răspunde de către...). Numai cînd vom avea curajul să privim adevărul în față vom putea fi eliberați „de valorile comunismului".

Președintele a intrat în politică la vîrsta de 14 ani și își continuă activitatea în slujba unui sistem falimentar. Eu am început de la 16 ani să-mi dau seama ce pretinde o societate modernă de la mine, ce trebuie deci să-i ofer pentru a primi ceva în schimb, fiind înscris într-un partid pe care comuniștii l-au urît cu sălbăticie, pentru că era bazat pe morala creștină, pe democrație adevărată, pe patriotism — lucruri străine lor.

Să revenim la învățătură și la condițiile în care se desfășoară ea. Mulți dintre noi, liceenii, cunoaș condițiile în care s-a studiat în această iarnă, de data aceasta nu asa de „dulce" ca cealaltă. Frigul îndurat de noi, lipsa de manuale școlare, lipsa de clase și mai cîte altele! Marile licee au fost tratate ca pe vremea „odiosului"! Oare acestea erau condițiile și ATUNCI? Oare președintele României a avut manuale? A învățat cu paltonul pe dinsul?

Despre frigul de acasă...

(va urma)

DUMITRU CIPRIAN
Organizația de elevi

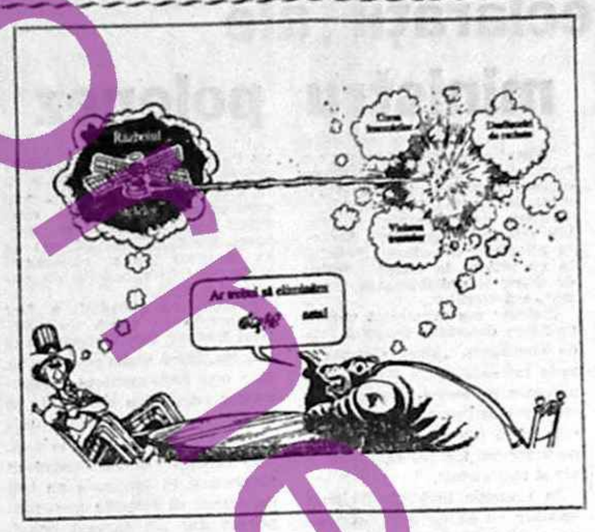

Monarhia în România

Regele Carol I de Hohenzollern Sigmaringen

Monarhia în România, acest subiect interzis timp de peste 40 de ani de comunism, vi-l vom prezenta acum în cîteva episoade, sperînd ca prin aceasta să vă facem să înțelegeți rolul important pe care l-a avut această formă de guvernămînt pentru țara noastră.

După abdicarea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, aducerea unei dinastii străine în România era unica soluție. În domnia lui Cuza Vodă se dovedise faptul că un domn, oricît de bun ar fi, nu va putea avea autoritate, dacă este român. Era nevoie de prestigiul unei vechi familii domnitoare străine, care să nu fi fost niciodată amestecată în luptele politice ale românilor, lucru cerut de altfel, și de divanurile ad-hoc din 1857.

Cum contele Filip de Flandra nu a dorit să devină principe al României, s-a ajuns la principele german Carol de Hohenzollern Sigmaringen, al doilea fiu al lui Carol-Anton, dintr-o ramură a familiei domnitoare din Prusia. Acesta își va da acordul de principiu. La 8 aprilie, guvernul provizoriu de la București organizează un plebiscit popular, care-l proclamă cu o majoritate covîrșitoare Principe al României.

Cînd la 8 mai Principele Carol intră în țară pe la Turnu Severin a spus: „Din clipa în care am călcat pe pămîntul României, am devenit român", angajament respectat cu sfințenie pînă în ultima zi a vieții sale.

Primul act important al domniei Principelui Carol a fost stabilirea unei noi Constituții care să înlocuiască statutul lui Cuza de la 1864.

Noua Constituție asigura libertatea individuală, egalitatea tuturor în fața legilor, a suferit cîteva modificări la 1879, 1884 și 1916, dar a rămas în vigoare pînă în 1923, cînd s-a votat o nouă Constituție a României întregite.

La 10 mai 1877, Parlamentul român proclamă independența țării și ruptura de Imperiul Otoman, iar la 8 februarie 1880 se recunoaște independența României de către toate puterile.

La 13 martie 1881, Parlamentul român în unanimitate, votează proclamarea Regatului Român și astfel, la 10 mai 1881, în Catedrala Mitropoliei din București are loc încoronarea Regelui Carol I și a Reginei Elisabeta, născută Principesă de Wied, cunoscută ca poetă sub numele de Carmen Silva și căsătorită cu Regele Carol I în 1869. Coroana Regelui a fost turnată din oțelul unui tun turcesc cucerit în timpul războiului.

În lunga domnie a Regelui Carol — 48 de ani — a fost o epocă de pace și calm în interior, căreia i se datorește progresele făcute atunci de țara noastră.

Agricultura românească s-a ridicat foarte mult în acea vreme, Bărăganul care era înainte o întinsă stepă a fost cultivat, devenind cel mai însemnat grînar al Europei. S-au adus în țară mașini agricole, s-au înființat bănci pentru ajutorarea agricultorii, grînele românești erau căutate în întreaga lume.

Datorită Regelui Carol I nu a rămas aproape nici un domeniu de activitate din România în care să nu se fi făcut reforme de însoire și modernizare. În această perioadă se înființează Facultatea de Medicină la București (1870) și mai apoi la Iași (1879).

În 1866 fusese creată Societatea Academică Română, care în 1872 devine Academia Română și era organizată pe trei secții: literă-filologie, istorie-arheologie, și științe. Academia avea și cea mai mare bibliotecă din România.

Prin ingrijirea directă a Majestății Sale, la București în ființă Fundația Universitară Carol I, cu misiunea de a sprijini material și cu burse tinerele talente din literatură, artă și științe. Deci, domnia Regelui Carol I a fost deosebit de favorabilă și pentru cultură și literatură. Atunci s-a înființat la Iași Societatea literară „Junimea", în frunte cu criticul literar Titu Maiorescu. În jurul său s-au strîns cunoscuți scriitori ca marele nostru poet Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale, îndrăgitul povestitor Ion Creangă etc. Mai tîrziu s-au ridicat diferite curente literare reprezentate prin scriitorii George Coșbuc, Șt. O. Iosif, Barbu Delavrancea, Brătescu-Voinești, Alexandru Vlahuță.

La 10 octombrie 1914 Regele Carol încetează din viață și este înmormîntat în Mînăstirea Curtea de Argeș. Regina Elisabeta și succesiunea pînă în februarie 1915. Este înhumată alături de fratele său cel pentru care România a reprezentat adevăratu sa țară!

ANDREEA GURĂU

De prin magazinele noastre...

„E BINE, TOVARĂȘI, DAR E LOC ȘI DE MAI BINE..."

După 15 luni de la revoluție trăim în aceleași condiții care ne-au fost „oferite" de dictatura comunistă timp de 45 de ani.

Nu avem gaze, nu avem apă caldă, nu avem căldură, de fapt nu avem nimic. Ah! avem totuși ceva. O democrație originală. Deci nimic...

Majoritatea magazinelor (cu excepția celor privatizate) te întîmpină cu borcane de șpanac fabricat acum 2, 3 ani, cu compoturi „realizate" în era noastră. În magazinele de mezeluri și brînzeturi, specialitatea casei: picioare de porc care sînt cunoscute și sub denumirea de adidași (chiar dacă nu sînt torsion), totuși sînt la modă. Și bineînțeles nelipsitul salam... de astă vară.

Pînă la următoarea pagină vom organiza o „excursie" în magazine și vă vom comunica eventualele... noutăți. Dacă nu sosim, să știți că sîntem la coadă!

RATEA VALENTIN

Probleme vechi, probleme noi

Ce sentiment ciudat am avut după revoluție, toți elevii, nu numai eu. Un timp foarte scurt am considerat că nimeni nu va mai putea să aducă din nou în școală fostele obiceiuri. Dar ele au revenit chiar repede. Am discutat cu mulți dintre colegii mei cît și cu alți elevi, iar concluzia este aceeași: „răurile" adolescenților nu constituie un lucru atît de important pentru cei cu drept de decizie pe cît ar trebui să fie.

Desi, după noua schemă a orarului, sîptămîna școlară are numai cinci zile totuși programul este foarte încărcat. De ce? Răspunsul este ușor de găsit: micile schimbări ale programei școlare au dus în mod direct la comasarea celor șase zile (precedente revoluției) în numai cinci zile săptămînale, schimbări nesatisfăcătoare. Ce propun în acest caz elevii? Ei nu doresc o revenire la fosta organizare a săptămînii ci, mai degrabă o schimbare a programei, care să ne permită unele preocupări extrașcolare. În concluzie, ideea s-ar reduce la zicala: „Decît mult și prost mai bine puțin și bun".

Și dacă tot am amintit de timpul liber, de ce nu am amintit și de vacanța care se confruntă — și ea — cu unele probleme. În cazul noii liberalizări a prețurilor nu oricare elev (ci, în drept vorbind, nici unul) nu-și poate petrece măcar o săptămînă într-o tabără la munte sau la mare. Și totuși, un tînăr de vîrsta noastră și-ar dori să aibă trei mii de lei pentru a fi „acceptat" într-o tabără decît să-și cumpere unele lucruri folositoare lui. De ce?...

Mulți profesori ne sfătuiesc să citim mai mult, să învățăm limbi străine etc. Dar care avem timp destul? Motivele ce mai sus cred că vă sînt destul de clare.

Mulți se vor întreba cum am devenit așa de „revoluționari". Dar în un stimul nechis ca [illegible] Și vom mai spune că „dacă vrei noți" sau că unii elevi nici nu știu să citească corect și nu au dreptul să critice!

Dar noi ne referim la majoritatea elevilor la aceia care doresc ca viața lor de liceeni să semene într-un fel cu cea a elevilor din țările dezvoltate. Este mult, este greu de realizat? Avem totuși dreptul să sperăm, domnilor!

AURORA CONSTANTINESCU
Organizația de elevi

Seminarul de teorie și politică economică

Ce este comunitatea Europeană

Comunitatea Europeană cunoscută și sub numele de PIAȚA COMUNĂ include din 1986 12 state europene însumînd circa 325 milioane de locuitori. Cele 6 țări fondatoare — BELGIA, GERMANIA, FRANȚA, ITALIA, LUXEMBURG și OLANDA li s-au alăturat DANEMARCA, IRLANDA și MAREA BRITANIE în 1973, GRECIA în 1981, SPANIA și PORTUGALIA în 1986.

ȘTEFAN MAMULEA

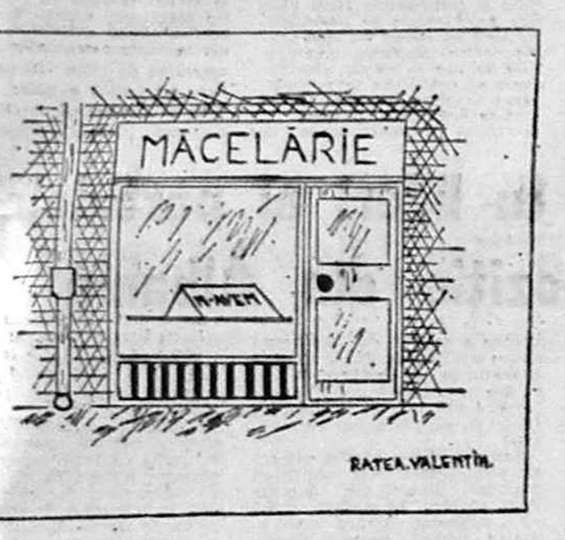

ANUNȚ

Redacția de tineret anunță pe tinerii simpatizanți că, în continuare, asteaptă materiale scrise, caricaturi și poze pentru colaborarea acestei pagini.

Ne adresăm ORGANIZAȚIILOR DE ELEVI și ORGANIZAȚIILOR DE TINERET JUDEȚENE, tuturor tinerilor care cred în valorile DEMOCRAȚIEI, în DREPTATE și în ADEVĂR. SCRIEȚI-NE!

Dorim să cunoaștem situația din liceele voastre, de la locurile voastre de muncă, dorim să știm și să prezentăm modul în care petreceți timpul liber, posibilitatea voastră de distracție! Sîntem tineri, nu-i așa? Deci așteptăm mesajele de la voi cu speranță...

Adresa noastră: ORGANIZAȚIA DE TINERET al P.N.Ț.-C.D., B-dul Carol I, Nr. 34, sector 2, COD 7000 BUCUREȘTI.

BLITZ... ȘI NU PREA

● **UMA THURMAN** — Noua Marlene Dietrich

Are 19 ani, un prenume cu descendență hindusă, o față de viking și o siluetă imperială.

Această caracterizare este făcută de revista „Madame Figaro" unei tinere și superbe actrițe franceze.

Lumea cinematografiei discută foarte mult despre Uma Thurman după ce a descoperit-o în Venus din „Aventurile baronului Münchausen" de Terry Gilliam și în Cecile Volanges din „Legături periculoase" de Stephen Frears. John Boorman a distribuit-o în noul său film „Totul poate merge" și joacă în rolul June lui Henry și June" de Philip Kaufman a doua soție a scriitorului Henry Miller. Uma s-a impus în acest rol.

● Cîntărețul **BRUCE DICKINSON** de la Iron Maiden a trebuit să facă un tratament medical pentru voce, din care cauză formația și-a amînat turneul pentru prima dată în Franța.

● În timpul filmărilor pentru „Zilele tunetului" australianca **NICOLE KIDMAN** era împreună cu starul australian de televiziune Marcus Graham. Curînd însă, a fost atrasă, așa cum spune ea, de „Farmecul și tandrețea" lui Tom Cruise cu care s-a și căsătorit de Crăciun în 1990, în Colorado.

● **LOTHAR MATTHÄUS** a fost declarat fotbalistul anului 1990 și credem că merită din plin. Vă prezentăm în continuare cîteva date despre el. S-a născut la 21 martie 1961 în Erlangen (Germania), are 1,74 înălțime, și cîntărește 70 kg. brunet cu ochi căprui, este căsătorit cu Silvia, și are două fete de 5 respectiv 3 ani. Pasiunile sale sînt tenisul, filmele, kenevelaa (?) și cățelușul său Cleo: are trei mașini (două mașini Mercedes și un Peugeot Cabrio). A dorit să se facă arhitect pentru interioare, scop în care a și făcut o școală de trei ani pentru decoratori interiori.

Primul contract de fotbal l-a făcut în 1979 la 18 ani. FC Bayern München a plătit pentru el în 1984 2,5 mil. mărci. În 1988 a cîștigat Cupa Germaniei, iar în 1988 a semnat contractul pentru Inter Milano, echipă clasată momentan pe primul loc în Italia.

Titluri: 1990 —
— fotbalistul anului
— fotbalistul nr. 1 al lumii
— fotbalistul nr. 1 al Europei.

Locuiește într-o superbă vilă din Cavimate (30 km. de Milano).

Adresa sa: Lothar Matthaus, c/o Inter Milano, Fuoro Buonaparte 79, 1—20 121 Milano.

● **IN BORA — BORA** (Polinezia) plaja este albă, palmierii se leagănă în vînt, marea are culoarea turcoazului. Oamenii poartă un fel de cearșafuri colorate în jurul șoldurilor și încălțăminte numai cînd nisipul este prea fierbinte.

O noapte la hotelul de pe plajă costă 1000 mărci. Cel mai ieftin zbor 4 698 mărci, fără hotel.

Oamenii care trăiesc aici nu cu în vocabular un cuvînt (foarte cunoscut la noi), cuvîntul „război".

ANUNȚ... ANUNȚ... ANUNȚ...

Membrii Organizației de Elevi a P.N.Ț.-C.D. sînt invitați SÎMBĂTĂ 9 MARTIE 1991, ORA 11,30 la o ȘEDINȚĂ EXTRAORDINARĂ.

Se vor discuta probleme foarte importante. Rugăm membrii activi să fie prezenți.

TOP „ANEXA"... TOP „ANEXA"...

POP
1. DEPECHE MODE — Personal Jesus
2. ENIGMA — Sadeness
3. NEW KIDS ON THE BLOCK — Step by step
4. PET SHOP BOYS — So Hard
5. PHIL COLLINS — Do you remember

ROCK
1. AC/DC — Thunderstruck
2. SCORPIONS — HOLLIDAY
3. JUDAS PRIEST — Painkiller
4. JON BON JOVI — Blaze of Glory
5. ALICE COOPER — Poison

Acest top este realizat pe baza preferințelor muzicale ale membrilor ORGANIZAȚIEI DE ELEVI „ANEXA" T.U.N.T. Așteptăm scrisorile voastre.

ANDREEA GURĂU

Pagină realizată de: DUMITRU CIPRIAN CONSTANTIN în colaborare cu ANDREEA STAMATE și ȘTEFAN MAMULEA.

Adunarea Constituantă – grădinița democrației originale

● „Un copil de clasa I primară poate să rabde 45 de minute ; cred că și noi putem o oră și jumătate !" (Al. Birlădeanu).

● „...Și va merita această adunare să fie dizolvată pentru incapacitatea de a-și asuma răspunderea pe care și-a luat-o" (Dan Marțian).

● „— De ce credeți că a fost respins cutare amendament ? (S.M.)

—Pentru că venea din partea opoziției. Propus de Front, ar fi fost acceptat". (senator FSN).

● „Din sală lucrurile se văd altfel decît de la televizor. Dacă aștia sînt parlamentari, eu ar trebui să fiu ministru". (un invitat).

Ar putea cele de mai sus să pară spuse cam cu răutate. Ar putea să pară că ignoră marele efort legislativ făcut miercuri, cînd s-au votat încă 15 teze din Constituție, parcurgîndu-se în întregime titlul I, al principiilor fundamentale. Ar putea cineva să creadă că sîntem supărați, pentru că orice efort de îndreptare venit din partea P.N.Ț.-C.D. a fost din nou respins. Este și asta adevărat. Nu putem să ne veselim văzînd cum proiectul de constituție al partidului nostru (subliniem, proiectul și nu anteproiectul) este ignorat, pentru a se vota în schimb niște teze ce ar vrea parcă în unele puncte să-l justifice post-mortem pe Ceaușescu. Mă refer în primul rînd la teza 13, alin. 3 care permite „participarea forțelor armate alături de poliție și de **alte forțe interne** pentru asigurarea ordinii constituționale". Parcă nu noi am fi trăit în România în decembrie '89, pentru a înțelege pericolele ce ascunde o asemenea frază. Parcă nu în București ar fi avut loc Mineriada, pentru a admite că armata, poliția și **alte forțe interne** (care forțe ?) pot interveni pentru apărarea ordinii constituționale. Fără traumatizanta experiență a României nu ne-ar șoca poate o asemenea „teză", dar această experiență o avem, și încă proaspătă !

Mai avem și experiența zecilor de ani de comunism. Și ne întrebăm atunci pentru ce parlamentarii care pretind că vor — ca și noi — o ruptură cu trecutul recent, pentru ce deci acești parlamentari resping formularea „statul ocrotește și **garantează** proprietatea". Sigur, sînt unii — ca dl. Dumitrașcu — care se întreabă : „Cum adică, să le garanteze statul că nu pot da falimentul oricît de prosti gospodari ar fi ?". Majoritatea înțeleg totuși (sper !) că **garanția** se referă **la dreptul de proprietate**. Și atunci de ce votează împotriva amendamentului propus de Rațiu, Cămpeanu sau Bălănescu ? „Din motive psihologice? Pentru că vine din partea opoziției!". Pentru că nu pricep că dorința de a combate opoziția se întoarce împotriva țării. Pentru că nu pricep că și în situația noastră **garanțiile** constituționale pot fi prea puține și nu prea multe. Pentru că nu înțeleg că un investitor are nevoie de **garanția** de a ști că peste un an statul nu se va hotărî să-i confiște proprietatea. Să se mire apoi că nu se investește destul în România !

Se mai simte pe de altă parte o înversunare a unor deputați de a manifesta cît mai multă lipsă de tact față de minoritări. Ne întrebăm dacă cei excesiv îngrijorați au observat că U.D.M.R.-ul a votat în favoarea amendamentului propus de dl. deputat Gavra la teza nr. 10 : „Partidele participă la definirea și exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectînd suveranitatea națională, **integritatea teritorială** (completarea propusă), ordinea constituțională și principiile democrației".

În rest, ne-am întrebat din nou la ședința de miercuri pentru ce această pierdere de timp cu anteproiect. În special că există și un **proiect** de constituție. Poate că totuși nu e rău : Unii parlamentari pricep ceva mai greu și — pînă la votarea proiectului — au timp să mai reflecteze.

Despre atmosfera și modul de desfășurare a lucrărilor vom vorbi într-o notă separată.

ȘERBAN MADGEARU

P.S. : Trebuie să precizez că, dincolo de cele pomenite în text, cunosc și parlamentari ai F.S.N. întru totul demni de stimă.

Din fostele țări ale lagărului socialist

Vizita premierului Petre Roman, în Chile

Premierul român, Petre Roman, a sosit la 4 martie în Chile, unde efectuează o vizită oficială de două zile, cu prilejul căreia va avea o întrevedere cu președintele Patricio Aylwin. La sosirea lui în capitala chiliană, premierul român a fost întîmpinat de ministrul de externe, Enrique Silva Cimma.

Premierul României urmează să semneze două acorduri pentru schimburi comerciale și cooperare economică și tehnică cu guvernul chilian.

Petre Roman va vizita apoi Ecuadorul și Brazilia, unde va avea întrevederi cu președinții acestor țări.

În noiembrie anul trecut, el a vizitat alte trei țări ale Americii Latine : Columbia, Uruguay și Argentina (A.F.P.)

Premierul român, Petre Roman, efectuează o vizită oficială în Chile, menită să consolideze relațiile economice și comerciale dintre cele două țări.

La sosirea pe aeroportul din Santiago de Chile, dl. Roman a declarat reporterilor că îl interesează în mod deosebit să culeagă informații cu privire la recenta tranziție a acestei țări latino-americane la o conducere democratică, proces prin care trece și România. El a precizat însă că principalul scop al vizitei sale este dezvoltarea relațiilor economice și comerciale dintre Chile și România.

„Cred că România poate găsi aici răspuns la o parte a intereselor sale", a declarat el. „În același timp, România poate oferi lucruri interesante economiei chiliene". (A.F.P.)

La inițiativa guvernului chilian, premierul României, dl. Petre Roman, a sosit într-o vizită oficială la Santiago de Chile.

România este singura țară est-europeană care nu a întrerupt relațiile cu regimul Pinochet, fiind prima dintre acestea care, după venirea la putere a guvernului civil, a trimis în această țară sud-americană o delegație la nivel înalt.

Cu prilejul vizitei vor fi semnate acorduri comerciale, de colaborare științifică și tehnică, precum și un tratat privind schimburile de informații în domeniul energeticii nucleare. Potrivit știrilor apărute în presa chiliană, partea română manifestă interes față de importul din Chile al concentratelor de cupru, cherestelei, făinii de pește, produselor textile și încălțămintei, al produselor alimentare. La rîndul său, România are disponibilități să livreze în Chile tractoare, piese de schimb pentru mașini agricole, aparatură electrică și alte produse.

Premierul României va avea întîlniri cu oameni de afaceri chilieni în scopul studierii experienței acestei țări în domeniul introducerii relațiilor de piață. (TASS)

Declarații ale primului ministru polonez

Primul ministru al Poloniei, Jan Krzysztof Bielecki, dorește intensificarea contactelor între Polonia și Germania, după exemplu relațiilor franco-germane. Înaintea vizitei sale în Germania, care a început la 5 martie, premierul a declarat ziarului „Die Union" din Dresda :

„Polonia dorește să vadă în Germania avocatul său — oameni care înțeleg problemele Poloniei și sînt pregătiți să ne apere țara împotriva unor atacuri nejustificate". Cu toate acestea, în ultima vreme au apărut noi obstacole în calea relațiilor între cele două țări. Astfel, tratatul asupra frontierelor nu a fost încă ratificat, iar negocierile asupra tratatului de cooperare și bună vecinătate au stagnat.

Primul ministru polonez nu a manifestat înțelegere față de cererea unor asociații ale strămutaților germani privind acordarea unor drepturi deosebite minorității germane. Această atitudine dovedește „îndoiala cu privire la statul nostru de drept și credibilitatea noastră", a declarat el.

Bielecki s-a pronunțat pentru anularea datoriilor Poloniei față de Germania. „Dacă Germania vede într-adevăr în Polonia un partener pe termen lung și dorește intensificarea raporturilor, este și în interesul ei ca acest partener să fie tot mai puternic și mai stabil".

În ultimele luni în Polonia relațiile cu minoritatea germană s-au îmbunătățit considerabil. Potrivit unui sondaj efectuat de Centrul pentru sondarea opiniei publice asupra unui lot de 1 000 de persoane, publicat de agenția de știri PAP, 63 la sută dintre cei chestionați cred în posibilitatea unei concilieri între polonezi și germani. Sondajul efectuat cu un an în urmă indica răspunsuri afirmative în proporție de numai 47 la sută.

Modificarea atitudinii a fost influențată de vizita președintelui Richard von Weizsäcker în Polonia. După vizita oaspetelui, în luna mai 1990, numărul răspunsurilor pozitive a crescut la 59 la sută, scăzînd însă, după unificarea Germaniei, la 45 la sută.

53 la sută dintre polonezii chestionați în februarie au fost de părere că relațiile germano-polone sînt „în general bune". În urmă cu un an, numai 25 la sută dintre cei chestionați au dat un răspuns afirmativ la această întrebare. (DPA)

Dispariția unor dosare din fostele arhive est-germane

Fostul conducător est-german Erich Honecker a dat ordine ca toate documentele privind construirea Zidului Berlinului să fie scoase din dosarele secrete, iar în prezent aceste documente au dispărut, se arată într-un interviu acordat ziarului „Berliner Morgenpost" de Friedrich Kahlenberg, conducătorul Arhivelor Federale Germane, care au preluat sutele de tone de documente guvernamentale est-germane după unificare.

Potrivit lui Kahlenberg, Honecker a dat această dispoziție cu puțin timp înainte de revoluția pașnică care a răsturnat regimul est-german în 1989. Nu se știe totuși dacă documentele au fost distruse sau ascunse în vreun loc secret.

Ziarul din Berlin a mai anunțat că arhivele guvernamentale est-germane cuprind și arhivele fostului Minister al Securității Statului (STASI) care conținea numele vest-germanilor care au colaborat în timpul dictaturii lui Hitler. „Pe baza arhivelor STASI se șantajau politicieni și alți funcționari superiori de stat din Germania Federală", a mai adăugat ziarul, dar nu a dat amănunte.

Ziarul berlinez a mai arătat că în fostele arhive ale STASI au fost descoperite fragmente din jurnalul fostului șef al propagandei naziste, Joseph Goebbels. (A.P.)

Prezidiul RSFI respinge actele „anticonstituționale" ale Sloveniei și Croației

La ședința Prezidiului RSF Iugoslavia, desfășurată la 28 februarie, la Belgrad, sub președinția lui Borisav Iovici, a fost examinată o informare cu privire la adoptarea amendamentului 99 la Constituția Republicii Slovenia și rezoluția privind propunerea de disociere de Iugoslavia, precum și rezoluțiile corespunzătoare ale Adunării Republicii Croația și modificările la legea constituțională pentru aplicarea Constituției Republicii Croația.

Prezidiul RSFI a apreciat că este vorba de acte unilaterale, ce contravin Constituției RSFI. Situația creată prin adoptarea actelor amintite de către adunările republicilor Slovenia și Croația adîncește în continuare criza constituțională, economică și politică existentă în Iugoslavia, deoarece asemenea acte prejudiciază unele soluții vizînd viitorul politic al țării. Problemele pe care le ridică asemenea acte nu pot fi reglementate prin nici un fel de rezoluții, ci numai prin Constituția RSFI, respectiv prin legile federale corespunzătoare.

Hotărîrile unilaterale sau bilaterale în direcția așa-numitei disocieri de RSFI, respectiv a secesiunii republicilor respective, sînt în directă contradicție cu Constituția RSFI. Din punct de vedere politic, ele reprezintă acte unilaterale urmărind impunerea anumitor soluții politice în cadrul federației iugoslave, precum și suspendarea unilaterală a Constituției federale, modificarea samavolnică a poziției unităților federale stabilite prin Constituția RSFI, încălcîndu-se astfel principiul egalității în drepturi naționale și poziția constituțională a republicilor.

Prezidiul RSFI e hotărît să inițieze la Tribunalul Constituțional al RSFI procedura pentru aprecierea constituționalității actelor amintite, adoptate de parlamentele sloven și croat. Prezidiul RSFI va acționa în același mod și față de orice alt act sau atitudine similară din partea oricărei unități federale.

S-a atras atenția, totodată, asupra caracterului neconstituțional al pronunțării adunărilor republicilor și provinciilor asupra acestor acte. Convorbirile la cadrul Prezidiului RSFI, împreună cu republicile, privind viitoarea ordine constituțională a Iugoslaviei, sînt la început. Prezidiul RSFI a subliniat că Consiliul Executiv Federal (guvernul) trebuie să asigure respectarea constituționalității și legalității pe ansamblul teritoriului RSFI.

În legătură cu scrisoarea președintelui Republicii Croația, Franio Tudjman, adresată președintelui SUA, George Bush, la sfîrșitul lunii ianuarie, Prezidiul RSFI a apreciat că această și alte proceduri similare nu sînt în concordanță cu Constituția RSFI și legile țării și că pot avea consecințe pentru periclitarea independenței Iugoslaviei.

Comunicatul cu privire la această ședință a Prezidiului RSFI a fost adoptat cu majoritate de voturi. (TANIUG)

Bulgaria: disensiunile etnice duc la o creștere a tensiunilor sociale

Continuă valul de acțiuni protestatare în Kirdjali, Razgrad și într-o serie de alte orașe și sate din Bulgaria în raioanele cu populație mixtă. O situație deosebit de tensionată a apărut aici în ultimele zile ale săptămînii trecute în legătură cu intrarea în vigoare a hotărîrii guvernului privind introducerea studierii facultative a limbii turce. Potrivit știrilor recepționate din Bulgaria, în raioanele cursurile, practic, în toate școlile.

Hotărîrea guvernului, adoptată la începutul lunii februarie, a declanșat o intensificare bruscă a divergențelor interetnice în țară, avînd drept rezultat greve, mitinguri, „ocuparea" școlilor, care continuă de trei săptămîni. La aceste acțiuni de masă participă elevi și părinții lor, precum și profesori. Cu acest prilej o parte din protestatari se pronunță împotriva studierii limbii turce, considerînd că acest lucru duce la izolare pe bază etnică și aduce prejudicii unității națiunii. Alții, dimpotrivă, cer să fie inclusă cu drepturi depline în programa școlară.

În legătură cu situația alarmantă creată, conducătorii statului și principalele forțe politice reprezentate în parlamentul țării au lansat un apel comun către populație, organizațiile politice și sociale, chemîndu-le să contribuie la normalizarea rapidă a situației în raioanele respective. În apel se subliniază că manifestările de tensiune socială acută pot avea urmări neprevăzute.

Totuși, liderii unor organizații — cum ar fi Comitetul public de apărare a intereselor naționale, Partidul Național al Muncii (PNM) — sînt de părere că introducerea studierii facultative a limbii turce este doar o încercare de soluționare pactizată a problemei. În apelul PNM adresat președintelui republicii se subliniază că partidul insistă ca organele de stat și forțele politice să recurgă la un moratoriu pentru a analiza soluționa diferitele aspecte ale problemei naționale pînă la validarea de către Marea Adunare Națională a noii Constituții și elaborarea unei politici naționale globale. (TASS)

Interviuri cu lideri ai partidelor de opoziție din Albania

Partidul Democratic va repurta victoria în alegerile parlamentare de la sfîrșitul lunii martie, a declarat Sali Berisha — șeful unuia dintre cele mai puternice partide de opoziție din Albania — într-un interviu acordat corespondentului MTI la Tirana.

Președintele Comisiei de conducere a partidului a subliniat că la primele alegeri parlamentare libere, care vor avea loc la 31 martie, partidul speră să obțină 250 de mandate de deputat. El a relevat de asemenea că nu s-a format încă o coaliție a partidelor de opoziție și nu se are în vedere o posibilă participare comună a candidaților în cel de-al doilea tur de scrutin.

Sali Berisha a exclus categoric posibilitatea unei coaliții cu Partidul Muncii din Albania după alegeri. În același timp, el a subliniat că fără o reformă în cadrul acestui partid, care a avut rol conducător decenii la rînd, Albania nu va deveni o țară democratică.

Președintele Comisiei organizatorice a unui alt partid de opoziție, înregistrat cu cîteva săptămîni în urmă — Partidul Republican Albanez — Sabri Godo a declarat corespondentului MTI că între partidele de opoziție nu există încă relații de colaborare, dar că formațiunea sa apreciază Partidul Democratic drept aliat al ei. Și el a respins ideea unei posibile coaliții cu Partidul Muncii din Albania. (MTI)

Cursa pentru reconstrucția Kuweitului a început

O dată cu încetarea luptelor din Golf, întreprinderile occidentale și asiatice își evaluează șansele de a fi asociate la procesul de reconstrucție a Kuweitului, în timp ce primele contracte pentru repararea infrastructurilor de bază încep să fie încheiate.

Amploarea reală a distrugerilor și costul reconstrucției rămîn necunoscute, dar potrivit surselor occidentale ar putea atinge între 60 pînă la 100 miliarde de dolari.

Un lucru este sigur : întreprinderile americane vor fi beneficiarele primei faze, în care se urmărește repunerea în funcțiune cît mai rapid cu putință a infrastructurilor de bază (apă, electricitate, transporturi etc.).

Printre cele 36 de întreprinderi preselecționate de corpul de ingineri al armatei americane, însărcinat să conducă această primă fază, figurează îndeosebi 12 întreprinderi americane, zece saudite, zece britanice și două franceze.

La rîndul său, grupul american de inginerie și de lucrări publice „Bechtel" va conduce lucrările de repunere în funcțiune a totalității instalațiilor petroliere.

Firma franceză „Thomson-CSF" și firma franco-britanică „Gec Alsthom" au semnat contracte în valoare simbolică vizînd furnizarea de material de televiziune de primă urgență și furnizarea a patru grupuri electrogene.

De asemenea, firma suedeză Ericsson (de telecomunicații) a fost contactată de autoritățile kuweitiene pentru a repara liniile telefonice.

În total, în cadrul actualei faze de urgență au fost semnate aproape 170 de contracte, în valoare de 1,25 miliarde dolari, precizează surse occidentale și kuweitiene.

Cea de-a doua fază — respectiv a reconstrucției propriu-zise, care se va eșalona pe cîțiva ani — va fi în schimb mai deschisă concurenței între țările care au trimis trupe în Golf.

Guvernatorul Băncii Centrale din Kuweit, șeicul Salem Al Sabaz, apreciază că va trebui să se acorde „un tratament preferențial" celor zece sau 15 țări „care au participat efectiv la eliberarea Kuweitului". Dar el a adăugat că se va pronunța în favoarea „licitării celor mai bune proiecte la prețul cel mai convenabil", citînd printre țările europene care ar putea participa la reconstrucție, alături de Marea Britanie, îndeosebi Norvegia, Suedia, Franța, Italia și Elveția.

„Reconstrucția unei țări în proporție de 10 la sută într-un an presupune un volum imens de muncă. Va fi loc pentru toată lumea", se afirma recent la sediul grupului francez de construcții și lucrări publice „G.T.M. International".

Franța scontează să ocupe un loc bun în cursa pentru reconstrucția Kuweitului. O delegație de industriași francezi, condusă de ministrul comerțului exterior, Jean-Marie Rausch, va efectua săptămîna viitoare o călătorie la Riad sau la Kuweit City pentru a stabili primele contacte cu oficialități kuweitiene.

În schimb, întreprinderile germane și japoneze, handicapate de absența lor de la operațiunile militare pentru eliberarea emiratului, adoptă o poziție de expectativă. Kuweitul nu a fost niciodată un partener important al Germaniei, ale cărei întreprinderi erau în schimb bine implantate în Irak. Dar datoria lăsată de Irak și punerea sub semnul întrebării a firmelor germane pentru participarea lor la fabricarea unor arme chimice îi determină pe conducătorii de întreprinderi să adopte o poziție rezervată.

În Japonia, cercurile de afaceri se așteaptă să culeagă cel mult resturile reconstrucției. Întreprinderile instalate în Orientul Mijlociu ar fi primit chiar dispoziții guvernamentale de a adopta poziții rezervate. Guvernul japonez s-a declarat dispus să furnizeze un ajutor de urgență sub formă de apă, alimente și medicamente.

Ambasadorul kuweitian la Tokio a afirmat totuși că țara sa ar putea beneficia de experiența niponă în materie de reconstrucție, precum și de nivelul său tehnologic, adăugînd că „criteriile de alegere nu trebuie să deriveze numai de trimiterea de soldați".

Pretutindeni în lume, din Portugalia în Taiwan, dar și în Egipt, Turcia sau în Arabia Saudită, industriașii își pregătesc ofertele. (AFP)

Întoarcerea fiului... rătăcitor

O nouă tentativă — a cita? — a Federației Române de Fotbal de a-l recicla pe Belodedici pentru naționala României. O delegație română, avînd în componență pe dl. ministru secretar de stat Cornel Dinu și dl. Gino Iorgulescu, antrenor secund și un vicepreședinte F.R.F., se află la Belgrad pentru a limpezi, o dată pentru totdeauna, situația acestui jucător.

La prima vedere am fi tentați să spunem că Belodedici devine un caz căruia începem să-i acordăm mai multă importanță decît i se cuvine. Dar oare a întreprins într-adevăr F.R.F. exact demersurile necesare pentru a-l determina pe Belo să se întoarcă în țară, garantîndu-i că nu vor exista consecințe nedorite pentru el ? Poate că pe drumul întortocheat al diplomației — pe care se pare că s-a mers pînă acum —, un drum impus în principiul de reprezentanții fotbalului iugoslav, puterea argumentelor de această natură — diplomatică — nu a avut cîștig de cauză. S-au invocat motive greu de combătut nu prin justețea lor, ci prin vădită scop de a tergiversa o situație care, o dată rezolvată, ar aduce în net dezavantaj fotbalul iugoslav. Invocînd o stare confuză în ceea ce-l privește pe Belodedici vis-à-vis de condamnarea sa pentru plecarea definitivă din țară, Federația Iugoslavă de Fotbal consideră că el nu ar fi în siguranță în România. Un motiv absolut pitoresc, din moment ce există un decret-lege pentru după Revoluția din decembrie, care îi aduce eratarea și jucătorului nostru.

Acum o lună, cu prilejul „amicalului" Poli Timișoara — Steaua Roșie Belgrad, amatorii dar mai ales admiratorii au așteptat întoarcerea (simbolică) fiului... rătăcitor. Dar Belodedici ne-a „onorat" încă o dată cu... absența.

„Îi este frică să vină", — au spus cei care pretind că l-au cunoscut bine.

„De ce ?" — întrebăm noi cei care l-am cunoscut bine.

Pentru cei care l-au apreciat pe Belodedici ca jucător și l-au îndrăgit pentru talentul său, plecarea lui în anul 1988 a fost înțeleasă ca o consecință a modului de viață lipsit de o elementară libertate pe care toți care am trăit experiența comunismului am cunoscut-o.

Între timp însă motivul refuzului său a încetat să mai existe. În mod firesc, prezența lui în naționala țării venea de la sine, mai ales că este mare nevoie de el.

La meciul de la Timișoara, fostul internațional sîrb Dragan Djaic, actualmente președintele clubului Steaua Roșie, a fost abordat pe această temă. A refuzat o explicație, declarînd că nu se poate erija în purtătorul de cuvînt al lui Belodedici. Că nu are nici o legătură cu acest caz. Neutru, a dat ca explicație aceeași variantă a condamnării, fără amănunte. Amabil pe parcursul discuției, atunci cînd nu era implicat în „cazul Belodedici", revenirea la acest subiect îl enervă vizibil (chiar și atunci cînd i s-a solicitat o simplă opinie personală, ca fost internațional care a reprezentat în 85 de meciuri culorile țării sale).

Putem deci să nu suspectăm pe Djaic — și nu numai — că nu se află în spatele acestor tergiversări nefondate ? Pentru că, să nu fim naivi, Steaua Roșie nu are nici un interes să riște pierderea lui Belo. Am merge chiar pînă acolo încît am afirma că în spatele acestei afaceri se află voința unei persoane mult mai importate. Este deci vorba de voința unui om (sau a mai multora) și în nici un caz motive de ordin legislativ.

Desigur, și în acest caz, ca în multe altele similare, nu lipsesc speculațiile : se comentează și se dezaprobă atitudinea lui Belo față de foștii colegi și antrenori după plecarea sa. Se pace că în „amicalul" de anul trecut Steaua București — Steaua Roșie, la gestul lui Dan Petrescu de a-i strînge mîna, Belo i-a întors spatele ; că într-o altă împrejurare, a cerut translator cînd fostul lui antrenor, Puiu Iordănescu, a încercat să stea de vorbă cu el.

Ce să înțelegem din această atitudine (în cazul în care ea este adevărată)? Că Belodedici are un suflet mic și uită de unde a plecat sau că Steaua n-a știut să-și aprecieze propriul jucător și să-l trateze în consecință ?

Cît adevăr să existe oare în toate acestea ? Descoperim, iată, că nu-l cunoaștem suficient ca să ne putem pronunța în această problemă. Totuși, devenind mută sentimentelor, n-am putea să credem că totul nu este decît o speculație. Pînă în clipa în care nu-l vom contacta direct pe Belodedici nu ne putem permite să-l judecăm. Pentru că să ne dea, pentru că-i recunoaștem valoarea și îl vrem printre noi.

Foarte curînd vom afla adevărul. Și o dată cu el îl așteptăm pe Belodedici !

ELENA POPA

Mulțumim, America !

Miercuri 6 martie, Statele Unite au oferit un nou ajutor umanitar României. Este a doua acțiune de acest gen, care constă în articole elementare de igienă și îngrijire medicală, jucării și articole de îmbrăcăminte, manuale școlare în engleză și alte materiale de uz școlar. Transportul în greutate de 70 tone, în valoare de peste 1 milion dolari, a fost adus în România la bordul unui avion de tip Galaxy C-5. Donația face parte din proiectul „Handclasp" (mîini împreunate) inițiat de forțele navale americane.

La ceremonia în cadrul căreia Ambasadorul Statelor Unite, dl. Alan Green Jr. a oferit donația, au fost prezenți domnii Eugen Dimărescu, ministru de stat însărcinat cu orientarea economică și Victor Stănculescu, ministrul apărării naționale.

Ajutorul umanitar acordat României de guvernul S.U.A. a ajuns, în 1990, la aproximativ 165 milioane dolari. Pe lîngă acestea, din surse neoficiale, bazate pe voluntariat au fost trimise ajutoare în valoare de 28 milioane dolari. În anul fiscal 1991, România va beneficia de o serie de programe americane de asistență pentru Europa Centrală și Răsăriteană. Au fost alocate 260 milioane dolari pentru aceste programe regionale. Țara noastră va mai primi și un ajutor alimentar suplimentar. Mulțumim America !

DAN COSTE

DIN LUMEA SPORTULUI

● Pe patinoarul olimpic din Capitală se desfășoară un turneu internațional de hochei, în care se înfruntă echipele României, selecționata Bucureștiului, selecționata Bulgariei și echipa S.K. Aserov tot din Bulgaria.

● La concursul atletic de la Sindelfingen două excelente performanțe românești : la 800 m plat Ella Kovacs a ieșit învingătoare stabilind cea mai bună performanță mondială a anului, iar în cursa de 1 500 m Doina Melinte a obținut o nouă victorie.

● La Universiada de iarnă de la Sapporo, în Japonia, în proba de 3 000 m la patinaj viteză reprezentanta noastră M. Nedelcu s-a clasat pe locul doi, la numai două sutimi de secundă de învingătoare.

● Iată rezultatele înregistrate în prima manșă a sferturilor de finală în Cupele Europene : în **C.C.E.** : A.C. Milan — Marseille 1—1 ; Spartak Moscova — Real 0—0 ; Steaua Roșie — Dinamo Dresda 3—0 ; Bayern München — F.C. Porto 1—1 ; în **Cupa Cupelor** : Dinamo Kiev — Barcelona 2—3 ; Sampdoria — Legia 1—0 ; F.C. Liege — Juventus 1—3 ; Montpellier — Manchester United 1—1 ; în **Cupa U.E.F.A.** : Atalanta — Inter 0—0 ; Roma — Anderlecht 3—0 ; Bologna — Sporting 1—1 ; Torpedo — Brondby 1—1.

(LI)

APEL

Liga pentru dreptate ca organizație națională, nepolitică și neguvernamentală, cu personalitate juridică, luptă pentru repararea nedreptăților comuniste și reinstaurarea unui stat de drept în țara noastră, face „APEL" la toți nedreptățiții țării și victime ale comunismului, să participe la conferințele zonale și județene, după următorul program :

I. La data de 9 martie 1991, orele 10 :

— ZONA ARDEALULUI DE CÎMPIE cu județele Cluj, Mureș, Alba, Sibiu și Hunedoara, la CLUJ-NAPOCA în sala Casei de Cultură a studenților ;

— FILIALA JUDEȚULUI SĂLAJ LA ZALAU în sala Casei de Cultură ;

— FILIALA JUDEȚULUI OLT LA SLATINA în sala Casei de Cultură ;

— FILIALA JUDEȚULUI BACĂU la BACĂU în sala de la sediul său din str. Oituz nr. 30 ;

II. La data de 10 martie 1991, orele 10 :

— FILIALA JUDEȚULUI VÎLCEA la RÎMNICU-VÎLCEA în sala Casei de Cultură ;

— SUBFILIALA ONEȘTI, județul BACĂU la ONEȘTI în sala Casei de Cultură.

Sînt invitați și din partea altor membrii filialelor și subfilialelor, cît și ceilalți nedreptățiți — victime ale comunismului — care pot dovedi cu acte, nedreptățile suferite.

Se primesc „APELURI", noi membri și cotizațiile respective.

Se vor alege delegații la Conferința Națională.

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 presfir București, Calea Griviței nr. 64—66.
Tiparul : Combinatul poligrafic București